

rujan, 2022.

GLASNIK

OPĆINE OMIŠALJ

133

**SVEČANO ZA
STOMORINU
I MALU
GOSPOJU**

**BOGATO
KULTURNO LJETO**

**U ŠKOLI
SVE VIŠE
UČENIKA**

GLASNIK Općine Omišalj

IZDAVAČ

Općina Omišalj
Prikešte 13
51513 Omišalj
opcina@omisalj.hr
www.omisalj.hr

ZA IZDAVAČA

mr. sc. Mirela Ahmetović

GLAVNA UREDNICA

Emma Jedrlnić

GRAFIČKA OBRADA

Yan Kamov,
studio za grafički dizajn

NOVINARI

Emma Jedrlnić
Bogdana Čiča

FOTOGRAFIJE

Anticiklona d.o.o.
Arhiva

TISAK

Kerschhoffset d.o.o.

NAKLADA

1000 komada

OPĆINA OMIŠALJ

UVODNIK

Drage stanovnice i stanovnici Omišlja i Njivica, poštovani čitatelji „Glasnika“,

iza nas je uspješna turistička sezona i bogato kulturno ljeto u kojem smo za vas organizirali pregršt zabavnih, sportskih i kulturnih događanja. Gotovo da nije bilo dana kada se u našoj općini nije nešto događalo i stoga želim zahvaliti svima koji su se potrudili da Njivice i Omišalj tijekom ljetnih mjeseci žive punim plućima i postanu idealna destinacija za odmor vaših gostiju, ali i vas samih.

Konačno smo u potpunosti mogli proslaviti i naša dva mjesna blagdana, Stomorinu u Omišlju i Malu Gospoju u Njivicama. Bilo je tu i zabavnih i sportskih događanja koja su ujedinila sve generacije, no naglasak je i ovoga puta stavljen na tradiciju. Izuzetno mi je drago što je naše napore za njezinim očuvanjem, kao i napore KUD-a „Ive Jurjević“ prepoznala Udruga „Tragom hrvatske baštine“ koja je za potrebe svojega filma „Tragom sopela, sopila, sopol“ kamerom zabilježila naše najvrjednije običaje.

Još smo jednom dokazali da su Omišalj i Njivice, iako malena primorska mjesta, zaista velika. Velika zbog ljudi i njihovih talenata u svim područjima. Talenata u umjetnosti, u arhitekturi, povijesti, sportu, u entuzijazmu i ljubavi prema svom mjestu... Velika i zbog toga što se i kao ljudi, u pogledu zajedništva, tolerancije i bliskosti ne mogu usporediti ni s jednim drugim mjestom. I ne kažem to samo ovdje, s izuzetnim ponosom govorim to gdje god odem i zaista možemo biti zahvalni što živimo među tako velikim ljudima.

Veliki talent otkrila je i ovogodišnja izložba samozatajnoga gospodina Ivana Kumbatovića Žantonića, za kojega do nakon njegove smrti nismo znali koliko je zapravo velik, kao i izložba Doris Kedžo koja nam se, uz mnoge svoje talente, ovoga ljeta predstavila umjetničkim fotografijama svoje mamice. *Hommage* je to jednoj posebnoj ženi koja je ljepotu života pronašla u jednostavnosti. A jedna nas je velika žena ovoga ljeta napustila. Doktorica Tonica Turato, dobitnica nagrade Općine Omišalj za životno djelo, tiha, skromna i

samoprijegorna žena posvetila je cijeli svoj život najmlađima, najranjivijima i na tome joj svesrdno zahvaljujemo.

Omišalj, posebno ljeti, postaje kulturno i intelektualno središte. U ovom smo broju razgovarali s našom ljetnom sumještankom sa stalnom adresom u Zagrebu, gđom. Mirjanom Šigir, povjesničarkom umjetnosti i filozofkinjom, dugogodišnjom novinarkom kulturnih rubrika u „Vjesniku“ i urednicom koja je cijeli život posvetila promicanju kulture i umjetničkog stvaralaštva pa je to činila i u ljetnim mjesecima, kada se ljudi inače odmaraju od posla, za svojih boravaka u Omišlju, čime je svojim znanjem i iskustvom uvelike obogatila naše mjesto.

Talenata imamo i u sportu, već odavna to znamo. Čestitke upućujem Sari Kirinčić koja postiže vrhunske rezultate u plesu, a oni su je ovoga ljeta odveli na Svjetsko prvenstvo koje se održavalo u San Sebastianu u Španjolskoj. Lijepe vijesti stigle su i iz Veslačkog kluba „Glagoljaš“ gdje obitelj Giroto postiže vrhunske rezultate: Mihael je na Europskom sveučilišnom prvenstvu u Istanbulu osvojio brončanu medalju, dok je Paola u osmercu slavila kao europska prvakinja. Održan je još jedan Big OM koji je okupio rekordan broj ribolovaca i posjetitelja, a pobjedu i plasman na Svjetsko prvenstvo u *big game* ribolovu u Kostariki donio domaćoj, njivičkoj ekipi.

Započela je nova školska i pedagoška godina. Veseli me što je svake godine u našoj matičnoj školi sve više učenika, baš kao i u vrtićima te ovom prilikom svim vrtičarcima, učenicima, roditeljima, nastavnicima i odgajateljima želim dobar početak, uz poruku da je Općina uvijek tu za njih. U ova financijski izazovna vremena, opredijelili smo se za maksimalno financiranje obrazovanja jer želimo obrazovane i slobodne ljude, oni su prava budućnost Hrvatske.

U nadi da ste se ovoga ljeta dobro odmorili i zabavili, do sljedećeg broja našega glasila srdačno vas pozdravljam!

vaša načelnica

Mirela Ahmetović

SADRŽAJ

2	UVODNIK	15	KULTURA
3	IN MEMORIAM	20	RAZGOVOR M. ŠIGIR
4	OPĆINSKO VIJEĆE	22	STOMORINA / MALA GOSPOJA
5	AKTUALNOSTI	26	SPORT
8	INVESTICIJE	31	KOLUMNA: OMIŠJANSKA METROPOLA
10	ODGOJ I OBRAZOVANJE	32	KOLUMNA: DR. BOZANIĆ
11	TURIZAM	32	KOLUMNA: DR. BELAN
13	LJETO U NJIVICAMA I OMIŠLJU		

prim. dr. TONICA TURATO (1923. – 2022.)

U stotoj godini preselila se na nebo prim. dr. Tonica Turato, jedna od najstarijih stanovnica Omišlja, naša doktorica Toničica, liječnica pedijatrica s dugogodišnjim zauzimanjem za potrebe djece.

Gotovo da nema osobe u Omišlju koja ne zna za nju, gotovo da nema kuće u kojoj nije barem jednom bila i ostavila svoj trag, pomažući i bezrezervno čineći dobro onima kojima je posvetila cijeli svoj život, najmlađima. U njezinim se očima uvijek mogao iščitati iskreni osmijeh, razumijevanje, posebna mirnoća i suosjećanje, i zato je među svima bila izrazito cijenjena i voljena.

Tiha, skromna i samoprijegorna, niska rastom, ali velika srcem, zavrijedila je izrazito poštovanje još za života. Studij medicine završila je u Zagrebu, prvu liječničku službu izvršavala u Kastvu, a potom u Rijeci. Svoj je životni put odredila specijalizacijom pedijatrije te se u potpunosti posvetila djeci, radeći u više dječjih dispanzera te istodobno nastojeći što bolje organizirati izvanbolničku pedijatrijsku službu u Rijeci i okolici. Njezino su nesebično ustrajanje za zdravlje djece tijekom radnoga vijeka, ali i kasnije prepoznali mnogi pa je Grad Rijeka 1985. nagrađuje Nagradom za životno

djelo za dugogodišnji predani rad na zaštiti i unapređenju zdravlja male djece, posebice za brigu o zdravlju socijalno ugrožene djece zbrinute u Domu za djecu i predškolski odgoj „M. R. Ban“ u Rijeci. Kasnije je uslijedila i Nagrada za životno djelo Općine Omišalj 2008. godine i to za izniman doprinos razvoju vanbolničke pedijatrijske službe u Rijeci i okolici,

veliku humanost i nesebično zalaganje, kao i svesrdnu spremnost za liječenje brojnih generacija omišaljske djece. Uvijek spremna pomoći, pratila je znanost i napredak struke već i u poodmakloj dobi, odlazeći na seminare i predavanja i poučavajući svojim bogatim iskustvom nove generacije pedijatarata. Nikada nije prestala skrbiti za najranjivije, malene, i nikada nikome nije odbila pomoći, bilo da se radi o turistima ili domaćim ljudima.

Da treba slaviti život poručila mi je i početkom godine, kada smo se čule prigodom izlaska njezina teksta o omišaljskom kostanju, stablu koje, kako je napisala, prati život svakoga Omišljana, od rođenja do smrti. Rekla mi je tada da joj je svaki novi dan Božji dar, jer doista je imala ispunjen život. Kostanj je zasigurno svjedočio njezinom rođenju, njezinom ispunjenom životu prepunom dobročinstava i nesebičnog davanja, baš kao i tužnoj povorci koja ju je ispratila na vječni počinak na Sv. Duh 22. srpnja 2022. godine.

Hvala joj na svemu što je učinila za generacije djece, hvala joj na svakom toplom pogledu, milom osmijehu i umirujućim riječima. *Pokoj vični daruj njoj Gospodi!*

BOSNIMIR LIČANIN LIKOTA (1944. – 2022.)

Ovoga smo ljeta s tugom primili vijest da je u 78. godini života preminuo naš cijenjeni sumještani Bosnimir Ličanin Likota, umirovljeni glumac riječkoga *HNK Ivana pl. Zajca*, nekadašnji voditelj amaterskog kazališta *Otvorena scena Belveder* i osnivač te aktivni član *Otvorenog kazališta Omišalj*.

Bosnimir Ličanin, poznatiji pod nadimkom Likota, rođen je 8. ožujka 1944. u Banjoj Luci. Najveći dio svojega života proveo je na „daskama koje život znače“, iako je diplomirao na Kemijsko-tehnološkom fakultetu u Beogradu 1970. godine, gdje je istovremeno aktivno radio u Amaterskom pozorištu *Branko Krsmanović*. Djelovao je u Amaterskom pozorištu Prijedor, a kasnije u Narodnom pozorištu Bosanske krajine u Banjoj Luci gdje je dobio i svoju prvu profesionalnu ulogu svećenika Alojzija u predstavi „Gospoda Glembajevi“, što je obilježila početak njegove značajne profesionalne karijere. Posvetivši se isključivo kazalištu, tijekom deset godina koliko je proveo u Banjoj Luci, ostvario je niz značajnih uloga. U Rijeku je stigao 1981. na poziv Nenada Šegvića, direktora Drame tadašnjeg Narodnog kazališta *Ivana pl. Zajca*, gdje ostaje sve

do umirovljenja 2008. godine. Osim na kazališnim daskama, nastupao je na filmu i televiziji i dobitnik je mnogih priznanja i nagrada.

I nakon umirovljenja ostaje aktivan u kazališnom životu. Selidbom u Omišalj, svoje je umirovljeničke dane posvetio razvoju kazališnoga života na otoku Krku, posebice u Omišlju, osnivanjem amaterske udruge *Otvoreno kazalište Omišalj* te organiziranjem velikog broja predstava.

U ovom smo broju „Glasnika“ u povodu obilježavanja visoke, šezdesete obljetnice njegova umjetničkog rada pripremali poseban razgovor s njime, no svojim nas je nenadanim odlaskom nažalost preduhitrio.

Počivao u miru!

Šesta sjednica Općinskog vijeća Općine Omišalj održana je koncem lipnja s koje izdajamo godišnji izvještaj načelnice o izvršenju Proračuna Općine Omišalj za 2021. godinu, na koje nije bilo vijećničkih primjedbi te izvješće direktora *Pesje d.o.o.* Gorana Ivandića o godišnjem financijskom poslovanju navedenoga trgovačkog društva.

Uz opširno obrazloženje direktora *Ponikvi* Nevena Hržića, donesena je odluka o prijenosu imovine na trgovačko društvo *Smart island Krk d.o.o.* Potonje se odnosi na električne bicikle i punionice koje su dosad bile u vlasništvu jedinica lokalne samouprave, no pojavili su se brojni problemi poput održavanja bicikli i vraćanja istih u njihova mjesta. Stoga je na razini otoka dogovoreno zajedničko rješavanje problema: prebacivanje imovine na otočno trgovačko društvo koje je jedino dovoljno kapacitirano za takav posao. – U tom projektu sudjeluju sve JLS na otoku Krku zbog intencije da se povežu sve općine. Ušli smo u brojne projekte jedinstveno, imamo i jedinstvenu Turističku zajednicu otoka Krka, a i *Ponikve* su naše otočno

poduzeće, pojasnila je načelnica Mirela Ahmetović, uz uvodno obrazloženje koje je dao direktor N. Hržić. Iako su vijećnici imali prigovore na prijenos imovine, većina je prihvatila obrazloženje da se imovina, konkretno bicikle, ne mogu „darovati“ primjerice *Pesji* jer se one po završetku korištenja od strane turista ili domicilnog stanovništva mogu nalaziti bilo gdje na otoku, s obzirom na to da tako funkcionira cjelokupan projekt. – U cijeloj toj administraciji ima i pluseva i minusa, pa i nekih nedorečenih stavki. Iz jedne lijepe intencije i dobre namjere stvorili smo si toliko problema, ali što je tu je, izgurat ćemo projekt do kraja. Bicikli su tu, sredstva za njih su utrošena i važno je naći način da se koriste, da stvaraju najmanji trošak, a daju najveću moguću uslugu, zaključila je Ahmetović.

Tekući problemi na „aktualnom satu“

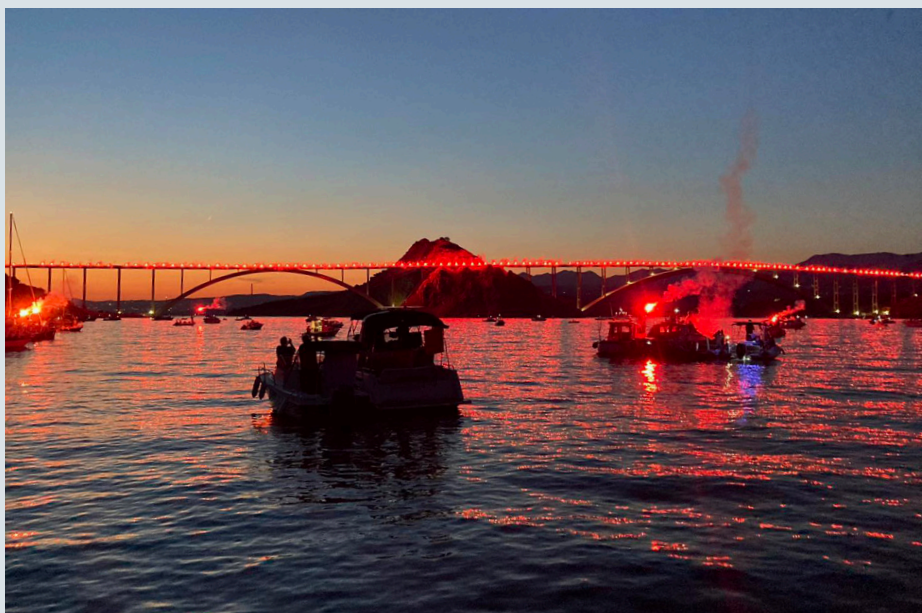
Vijećnička pitanja ticala su se aktualne problematike, poput parkirališta u Omišlju, na kojem su u vrijeme održavanja sjednice još trajali radovi, odrona na cesti za

Rivu i brza sanacija interventnih službi, postavljanja stepenica za ulaz u more... Ističemo ono vijećnice Marijane Šunić koje se tiče urbanističkih planova i izgradnje šetnice. – Ako nećemo više usvojiti ni jedan urbanistički plan ove godine, znači li to da ćemo ići u izgradnju šetnice prema Kijcu, kako je bilo najavljeno u Vašem predizbornom programu, pitala je Šunić općinsku načelnicu koja je odgovorila: – Ako se sjećate, na prošloj je sjednici usvojen UPU-20 koji se, među ostalim, tiče vrtića u Njivicama i Trgovine Krk na Placi. Od vrtića ne odustajemo, a u procesu je i postupak izmještanja trgovine u Njivicama na drugu lokaciju. Šetnica će se izgraditi u ovome mandatu, ona je u projekcijama Proračuna, no na meni je procjena dinamike izvođenja projekata tijekom mandatnog razdoblja prema financijskim i administrativnim uvjetima. Moramo prvo misliti na financijsku stabilnost. Sve je samo pitanje dinamike. Šetnica je u planu, no taj ćemo projekt realizirati kada za to budu spremni uvjeti.

E.J.

OBILJEŽAVANJE ZNAČAJNIH DATUMA

Obilježavajući Dan pobjede i domovinske zahvalnosti te Dan hrvatskih branitelja, predstavnici Općine Omišalj te članovi omišaljskih podružnica udruga UDVDR, UVDR - otok KRK i UABA na poseban su se način prisjetili svih hrvatskih branitelja koji su dali svoj doprinos u obrani Domovine. Polaganjem vijenaca i paljenjem svijeća obišli su spomen-obilježja u našoj općini, kao i groblje Sv. Duh gdje su na posljednjim počivalištima branitelja s područja Omišlja i Njivica upalili svijeće.

„Olujom na Kvarneru“ Dan pobjede proslavili su i članovi Armade, odnosno krčke udruge „Plavo bijeli otok“ u suradnji s udrugom „Vavik vjerna Kirija“ koji su pripremili tradicionalnu, šestu po redu bakljadu na Krčkom mostu. Obilježavanje „Oluje“ zaključili su polaganjem cvijeća i paljenjem svijeća pred muralom posvećenom hrvatskim braniteljima u Njivicama. A osim 222 baklje koje su na Krčkom mostu točno u 21 sat večer uoči Dana pobjede gorjele u spomen na 222 poginula branitelja s područja naše županije, „gorjelo“ je i more ispod, odnosno u uvali Voz gdje su se već u predvečerje na brodicama ponosno počeli okupljati navijači „Rijeke“ s Krka, Cresa i obližnje Kirije. Izmjenjivali su se osjećaji ponosa, tuge i prkosa, a prizor za pamćenje promatrao se iz svih dostupnih kutaka, plažica i vala, dok su veličanstveni kadrovi još jednom obišli svijet.

Posebno je svečano bilo i 2. srpnja, kada se pred omišaljskom osnovnom školom svečano obilježila 31 godina od ustrojavanja 111. brigade Zbora narodne garde. Uz brojne članove braniteljskih udruga s otoka Krka, obljetnici su prisustvovali i čelnici otočnih općina na čelu s načelnicom Općine Omišalj Mirelom Ahmetović. Vijence su položili podno križa u Kijcu, na groblju Sv. Duh, kod memorijalnog križa na Krčkom mostu, na grobove poginulih i umrlih branitelja te kod spomen-obilježja kod omišaljske škole, otkud su i krenuli na ratište. - Hvala svim pripadnicima 111. brigade na njihovom doprinosu u borbi za samostalnu i demokratsku Hrvatsku. Nikada nećemo zaboraviti hrabre ljude koji su u presudnim vremenima za Lijepu Našu stali u obranu i časno sudjelovali u oslobađanju Hrvatske, rekla je tom prigodom načelnica Ahmetović.

POMOĆ ZA DIVLJAČ - ČIŠĆENJE LOKVI I POJILIŠTA

Ovo je ljeto bilo izuzetno toplo, s dugim sušnim razdobljima. I nama ljudima teško podnošljivo sa svim klimatizacijskim sistemima i vodom koje još uvijek ima u dovoljnim količinama. Problem se javlja u prirodi jer isušuju prirodna i umjetna pojilišta kojima se služe životinje. Njima u pomoć i ove su godine izašli lovci Lovačkog društva „Šljuka 1924“ iz Omišlja i članovi Dobrovoljnog vatrogasnog društva „Njivice“. Oni su u nekoliko navrata čistili lokve i pojilišta te nosili vodu u lovište. Hvala im i na ovom angažmanu.

DONOŠENJE VODE NA POJILIŠTA

OPĆINA DOMAĆIN MEĐUNARODNOJ LJETNOJ ŠKOLI EFRI

Općina Omišalj je početkom srpnja bila domaćin polaznicima međunarodne Ljetne škole u organizaciji Ekonomskog fakulteta u Rijeci. Nije to prvi puta. Naime, kako su organizatori ponosno istaknuli, Općina Omišalj im je od samih početaka bila podrška, a prva Ljetna škola održala se daleke 2005. godine.

Ove godine polaznici su bili iz devet zemalja, a osim Općine, ugostila ih je i tvrtka JANAF, dok su poslijepodne iskoristili za šetnju Njivicama.

U ime Općine Omišalj dočekala ih je predsjednica Općinskog vijeća Dunja Mihelec, koja im je govorila o radu i funkcioniranju izvršne i predstavničke vlasti te Upravnog odjela, proračunu i dr., dok je polaznike zanimalo kako se Općina nosila s izazovima tijekom posljednje dvije "COVID" godine, o LNG terminalu, o izdvajanjima za odgoj i obrazovanje i sl.

BESPLATNA OBUKA NEPLIVAČA

Gradsko društvo Crvenog križa Krk i ove je godine održalo besplatnu obuku neplivača za djecu između 5 i 7 godina i to u Njivicama od 11. do 15. srpnja u jutarnjem terminu. Obuka je bila organizirana prema mjestu stanovanja zainteresiranih polaznika i prema dogovoru s roditeljima, a polazilo ju je jedanaestoro mališana na koje su pazili i koje su prvim plivačkim zamascima učili školovani treneri, instruktori kineziologije Sebastijan Mohar i Mihael Giroto. Kroz 10 sati besplatne obuke djeca se uče osnovama tehnike plivanja i vježbama disanja kod plivanja, a sve to kroz igru, s ciljem poboljšanja plivačkih vještina.

Kako smo doznali, nakon završenog tečaja 90 posto djece je samostalno proplivalo, dok je njih 10 posto ostalo pri plivanju uz pomoć plutavica i "zmijica" koje su korištene pri obuci. Svi polaznici tečaja bili su dodatno osigurani od eventualnih nezgoda u Allianz Zagreb d.o.o. osiguranju. Na kraju uspješno provedene obuke, svako je dijete dobilo diplomu za uspješno završen tečaj, kao i prigodnu majicu.

PREDAVANJE DR. BELANA

KAKO NAJEFIKASNIJE USPORITI PROCES STARENJA?

Naš stalni kolumnist, dr. Ivo Belan, inače veliki ljubitelj rekreativnog trčanja i sudionik niza svjetski poznatih maratona, održao je u Vijećnici Općine Omišalj 15. rujna zanimljivo predavanje na temu „Kako najefikasnije usporiti proces starenja“. – Starenje je genetski uvjetovan proces, međutim, nisu odgovorni samo geni, nego velik utjecaj imaju i vanjski faktori, životni stil, dobre i loše navike. Zanimljiva je činjenica da geni, sa svojim utjecajima, sudjeluju samo s jednom trećinom, dok smo za ostale dvije trećine odgovorni mi sami, istaknuo je dr. Belan te dao niz primjera kako „pobijediti“ vrijeme: u prvom redu prestati pušiti i konzumirati alkohol u većim količinama, zdravo se hraniti, voditi brigu o svojoj koži te osiguravati tijelu dovoljne količine tekućine. Uz to, biti intelektualno aktivan (čitati knjige, rješavati križaljke, igrati šah, svirati neki instrument, crtati, fotografirati, učiti strani jezik...), imati dobar san, držati pod kontrolom tjelesnu težinu i krvni tlak, biti psihički uravnotežen, održavati dobre međuljudske odnose i prijateljstva, imati svrhu, odnosno cilj u životu i biti zadovoljan svojim životom u potpunosti. Najvažnije je, kaže, biti tjelesno aktivan. – Apeliram na sve koji ovo čitaju da se uključe u neku od sportskorekreativnih aktivnosti. Ima ih puno i svatko može izabrati neku koja mu odgovara. Pravi je trenutak da razdrmano svoje ukočene zglobove i mišiće, da izventiliramo pluća i natopimo majicu znojem. Garantiram vam, osjećat

ćete se divno. Biti tjelesno aktivan je radost tijela i duha. Oni koji vježbaju i u podmakloj dobi, izgledaju i osjećaju se mlađima od onih koji su skloni neaktivnom životu. Uvjeravam vas kao liječnik, aktivne osobe i duže žive.

Tjelovježba će učiniti vaše tijelo snažnijim, a vaš um svježijim i mlađim, poručio je dr. Belan, uz zaključak da nije važno koliko imate godina u svom životu; važno je koliko imate života u svojim godinama.

KOMUNALNI (NE)RED ZA VRIJEME LJETNIH MJESeci

Početak rujna održan je koordinirani sastanak između predstavnika Općine Omišalj, Turističke zajednice Općine Omišalj i tvrtke *Pesja d.o.o.* kojem je tema bila analiza turističke sezone, odnosno rezime i problemi te prijedlozi za poboljšanje.

Ključna tema o kojoj se najviše raspravljalo bila je komunalni red koji je, posebice ljeti, pod stalnim pritiskom zbog velikog broja gostiju, odnosno povremenih stanovnika na ograničenoj komunalnoj infrastrukturi. Veliki problem koji se javlja iz godine u godinu predstavljaju neodgovorni vlasnici kućnih ljubimaca, točnije pasa koji na javnim površinama ostavljaju nered, a vlasnici ne čiste za svojim ljubimcima, što rezultira sve većom količinom psećeg izmeta. Iz tog je razloga dan nalog komunalnim redarima da provode ciljane akcije kažnjavanja, sukladno ovlaštenjima iz Odluke o komunalnom redu i Odluke o uvjetima i načinu držanja kućnih ljubimaca.

NEODGOVORNO PONAŠANJE STANOVNIKA

Istovremeno, mještani Njivica i Omišlja traže postavljanje novih kanti za pseći izmet,

koje potom neodgovorni pojedinci koriste za odlaganje kućnog smeća, iako je sustav prikupljanja otpada na otoku Krku doista razvijen te je nedopustivo da se kućni otpad odlaže na taj način. Također, nerijetko se kućni otpad, zaslugom neodgovornih stanovnika, bilo stalnih ili ljetnih, ostavlja u kantama za sitni otpad, čime se nagrđuje slika mjesta i smanjuje kvaliteta života.

Jednako tako, uočen je neodgovoran odnos prema opremi u javnim sanitarnim čvorovima koja se kontinuirano uništava na razne načine. Tuševi na plažama također se koriste preko mjere, za igru, pranje morskih rekvizita i sl. Zbog neodgovornog korištenja tuševa i prekomjernog trošenja vode, Općina Omišalj ovo je ljeto bila pred redukcijom potrošnje vode za navodnjavanje zelenih površina. – Sva je ta oprema vrlo vrijedna i, kada se u obzir uzme vrijednost novopostavljenih javnih sanitarnih čvorova i tuševa, proizlazi da je u iste utrošeno gotovo milijun kuna proračunskih sredstava. Sve ove godine Općina se je nosila s devastacijom opreme i nije naplaćivala naknadu za korištenje iste, međutim u narednom razdoblju, a prvenstveno zbog ekonomske krize, morat ćemo pribjeći tomu, sve da bi se zaštitila proračunska sredstva, odnosno budžeti mještana, a ne povećavajući dodatno komunalnu naknadu, poručili su iz

Općine i najavili da će se u narednoj godini uvesti naplata pri korištenju tuševa i javnih sanitarnih čvorova.

– Apeliramo na odgovorno ponašanje svih stanovnika Njivica i Omišlja, kako stalnih tako i povremenih, jer da bi komunalni red funkcionirao, nisu dovoljni samo komunalni redari, već su važni i ljudi i njihova komunalna kultura, zaključila je pročelnica Upravnog odjela Maja Mahulja.

Tijekom ljetnih mjeseci utihnuli su građevinski strojevi, no posla za Odsjek za komunalno gospodarstvo, prostorno uređenje i zaštitu okoliša itekako ima. O svemu aktualnom i u ovom broju „Glasnika“ izvještava voditelj Odsjeka Luka Mihalović.

KAPITALNI PROJEKTI

Nakon višemjesečnog iščekivanja, sredinom rujna zakazan je tehnički pregled za dobivanje uporabne dozvole za dva kapitalna projekta, jedan u Njivicama, jedan u Omišlju. Radi se, naravno, o **Placi i Rivi Ivana Pavla II.** Pregledi su prošli bez primjedbi te su, na radost svih, konačno dobivene uporabne dozvole za ta dva projekta.

Što se tiče njivičke Place, u postupku je sklapanje ugovora s Turističkom zajednicom Općine Omišalj o dodjeli prostora na korištenje, nakon čega će djelatnici TZO-a početi s radom u novim i novouređenim prostorijama.

Na **parkiralištu** u ulici Pod orišina u Omišlju otklanjaju se nedostaci i čekaju se radovi HEP-a na priključenju električne energije na građevinu. Uz to, postaviti će se zaštitna mreža iznad treće etaže i sanirati tzv. „rimski put“, postojeća kratica koja je spajala treću etažu sa starom gradskom jezgrom. Po završetku spomenutih radova, prijaviti će se tehnički pregled za dobivanje uporabne dozvole te nakon toga slijedi natječajni postupak za dodjelu parkirnih mjesta koji će provoditi komunalno društvo *Pesja d.o.o.*

Razrađen je i idejni projekt za **dječji vrtić u Njivicama**, poslana je dokumentacija u Ured državne uprave za graditeljstvo te se čeka izdavanje lokacijske dozvole koja je, pak, važna kako bi se od Republike Hrvatske moglo zatražiti darovanje čestice na kojoj je planirana gradnja.

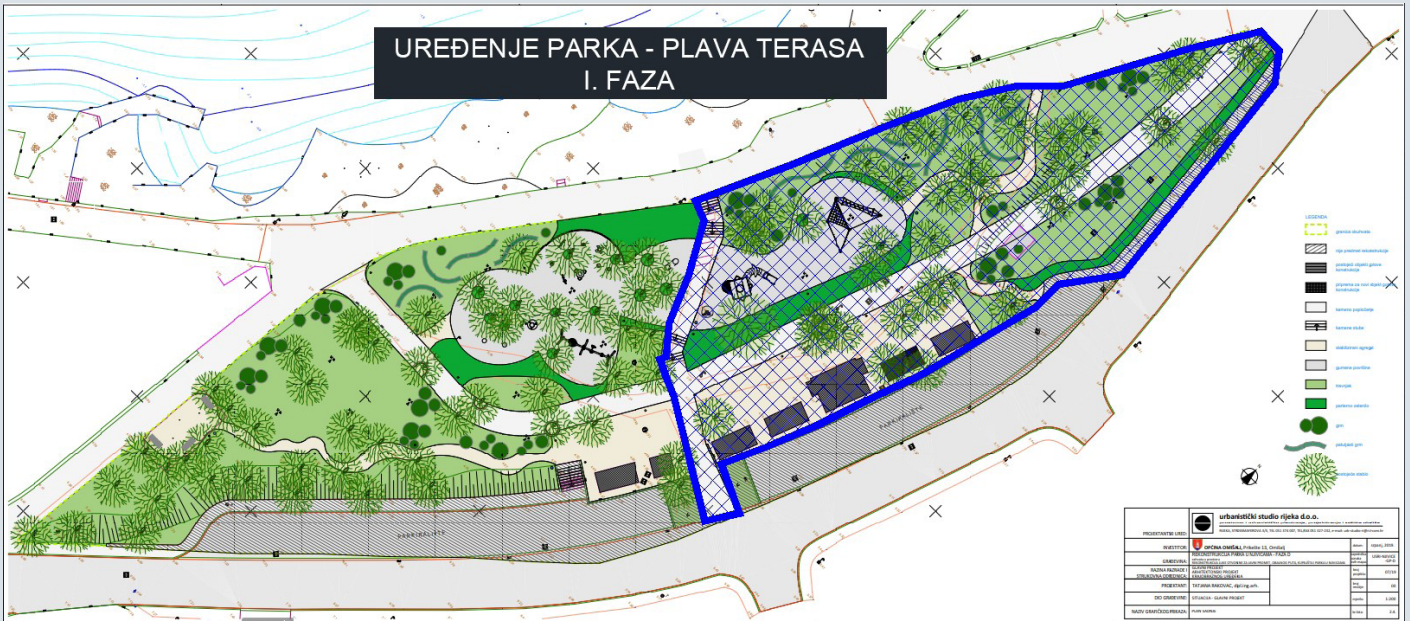

Još jedna ne samo financijski visoka, već i prostorno sveobuhvatna investicija koja, uzgred rečeno, obuhvaća prostor od 4400 četvornih metara, je rekonstrukcija **parka kod Plave terase**, odnosno nastavak

na uređenje Ribarske obale. Početkom listopada pokrenut će se postupak javne nabave za prvu fazu radova, odnosno uređenje oko 2000 četvornih metara gdje će se urediti postojeće dječje igralište, a uz park

će se uspostaviti i pješačke komunikacije, odnosno glavni putevi i sporedne staze te zelene površine.

OSTALE INVESTICIJE

Suočeni s ekonomskom krizom, Općina Omišalj pokrenula je program za energetska učinkovitost i obnovljive izvore energije za postavljanje solarnih panela na obiteljskim kućama. Pokrenuta je nabava usluge projektiranja fotonaponskih

elektrana na krovovima postojećih obiteljskih kuća i višestambenih zgrada na području općine Omišalj. Maksimalna snaga pojedine elektrane je 30 Kw, a projekt obuhvaća izradu glavnog elektrotehničkog projekta sunčane elektrane za vlastite

potrebe snage do 6 Kw (monofazni priključak), do 20 Kw (trofazni priključak) te do 20-30 Kw. Planirana je izrada 40 projekata koje će mještanima Njivica i Omišlja financirati Općina. Odabrani se ponuditelj usluge obvezuje održati dvije javne tribine za mještane, jedne u Omišlju, jedne u Njivicama, s temama energetske učinkovitosti i fotonaponskih elektrana na obiteljskim kućama, gdje će se pojasniti mještanima njihova važnost i funkcioniranje.

Općina Omišalj pokreće postupak nabave uzdignute plohe i ležećih policajaca za lokacije predložene na sjednici Općinskog vijeća. Radi se uzdignutoj plohi u središtu Omišlja, kuda svakodnevno prolaze školari, te ležećim policajcima u naselju Veli Kijec i na cesti za Janaf, neposredno prije raskrižja, gdje su vozači u opasnosti od brze vožnje i nezaustavljanja odnosno oduzimanja prednosti vozača cisterni i kamiona.

Nakon ljeta i godišnjih odmora, Općina je pokrenula postupak sanacije i nabave novih dijelova za dotrajala, uništena i polomljena igrala na dječjim igralištima u Spomen-parku, u ulici Bjanizov i na Cvjetnom trgu. Iako svaka stvar ima svoj vijek trajanja, u nekim se parkovima ipak uglavnom radi o namjernom uništavanju imovine pa se pozivaju mještani da čuvaju i paze na stvari koje su im date na korištenje.

SVE VIŠE UČENIKA I VRTIČARACA

Početak rujna u školske su se klupe vratili učenici osnovnih i srednjih škola. Prvi nastavni dan posebno će upamtiti prvaši i njihovi roditelji koji su ih dopratili u školu i zajedno s njima odškrinuli novo poglavlje u njihovom odrastanju, avanturu zvanu škola. Njih 36, šest više no lani, dočekale su učiteljice Ivana Žuvić i Glorija Škuver, a svojim ih je prisustvom na taj važan dan podržala i načelnica Općine Omišalj Mirela Ahmetović.

U novu nastavnu godinu u Osnovnu školu Omišalj krenulo je ukupno 348 učenika, u MŠ Omišalj 221 te u PŠ Dobrinj 127 osnovnoškolaca, što je od prošle školske godine povećanje od 15 učenika. Općina Omišalj prati tako županijsku, ali i otočnu tendenciju rasta broja učenika, no suočava se s problemom nedostatka prostorija pa će se zato i ove školske godine učenici 3. i 4. razreda izmjenjivati u međusmjerni koja počinje u 12.30 i završava u 16.55 sati.

S početkom nove školske godine došlo je i do promjene u vodstvu Škole. Dosadašnjeg ravnatelja Žarka Žarkovića, koji je zbog osobnih razloga podnio ostavku na mjesto

ravnatelja, zamijenila je Ivana Mihaljević, prof. engleskog i talijanskog jezika u omišaljskoj školi. Novoizabrana ravnateljica osvrnula se na rad Škole i izazove koji su pred njima: - I ovu školsku godinu započeli smo s veseljem i puni elana jer i ove godine imamo veći broj učenika u odnosu na prošlu godinu. Pred nama je zasigurno izazovna godina zbog stalnih poskupljenja i globalne krize, no to nas neće omesti da pružimo učenicima najbolje i sve što im je potrebno.

S prvim danom rujna počela je i nova

pedagoška godina. Posebno veseli podatak da je i u omišaljskom vrtiću došlo do povećanja broja polaznika, zbog čega je otvorena još jedna nova skupina - Sovice. U Omišaljski vrtić krenulo je tako 25 novih mališana, a sva su djeca podijeljena u ukupno šest odgojno-obrazovnih skupina: dvije jasljičke, jednu mladu vrtićku skupinu, dvije vrtićke i jednu predškolsku skupinu. - Od ukupno 25 prijava za vrtić Omišalj, niti jedno dijete nije ostalo neupisano, odnosno upisana su sva djeca čiji su roditelji poslali upisnice, rekla je voditeljica vrtića u Omišlju Katica Jakovčić.

Popunjen je i kapacitet u Područnom dječjem vrtiću Njivice. U mješovitu jasljičku skupinu (od 1 do 3 godine) upisano je dvanaestoro djece, a u mješovitu vrtićku (od 3 do 7 godina) dvadeset i jedno dijete. - Sad smo u fazi adaptacije, što se naročito odnosi na jasljičku skupinu gdje imamo devetero novoupisanih. Sva su djeca s upisa obuhvaćena unutar ustanove, bilo u našem područnom vrtiću ili u vrtiću u Omišlju, kazala je voditeljica njivičkog vrtića Ksenija Sobotinčić.

MAKSIMALNO FINANCIRANJE OBRAZOVANJA

Općina Omišalj i ove pedagoške, školske i akademske godine nastavlja maksimalno ulagati u odgoj i obrazovanje svojih stanovnika na svim razinama, od vrtića do poslijediplomskih studija, olakšavajući tako roditeljima i studentima financijsku situaciju u ova izazovna vremena.

Učenike osnovne škole dočekale su, tako, već prvoga dana nastave na školskim klupama radne bilježnice, mape za likovni i pribor za tehničku kulturu za više razrede. U dogovoru s učiteljicama, učenike prvih razreda dočekao je poklon dobrodošlice - školski pribor, tj. materijal za likovnu kulturu za svakog učenika u vrijednosti od 100 kuna kojeg će moći koristiti tijekom školske godine i za kojeg roditelji neće morati trošiti vlastita sredstva.

Uz to, Općina Omišalj školarcima osigurava produženi boravak, financiranjem plaće učiteljici i kuharici, zatim dodatni prijevoz za sve učenike koji putuju kući nakon 4. i 5. sata te dio plaće za logopeda i psihologa, kao i pomoćnika u nastavi za romsku djecu.

BESPLATNE INSTRUKCIJE ZA OSNOVNOŠKOLCE I SREDNJOŠKOLCE

Od sredine listopada za više razrede osnovne škole i srednjoškolce kreće i mjera „Pomoć u učenju“. Riječ je o besplatnim instrukcijama iz „kritičnih“, prirodoslovnih predmeta kao što su matematika, fizika i kemija, a zainteresirani učenici učiti će i vježbati u prostorijama Općine.

- Kao peta najrazvijenija jedinica lokalne samouprave u Hrvatskoj, opredijelili smo se za maksimalno financiranje obrazovanja jer želimo obrazovane i slobodne ljude koji će kreirati

budućnost Omišlja i Hrvatske. Pritom želimo pomoći roditeljima da im izdaci za školu budu manji, pogotovo u prilikama u kojima živimo. Općina Omišalj će u dogovoru sa školom pratiti situaciju s cijenom energenata i ako bude potrebe, pomoći ćemo da se prevlada potencijalna kriza s grijanjem. Naši učenici se neće smrzavati na nekoliko stupnjeva niže, a svi zaposlenici obavljat će svoj posao u grijanom prostoru, izjavila je prilikom početka nove školske godine općinska načelnica Mirela Ahmetović.

UDŽBENICI, ŠKOLSKI PRIBOR, PRIJEVOZ, STIPENDIJE...

Općina vodi veliku brigu i o svojim srednjoškolcima. Uz stipendije odličnim učenicima i učenicima koji se obrazuju za deficitarna zanimanja, srednjoškolci su „pokriveni“ i što se tiče prijevoza. Učenicima koji imaju prijavljeno prebivalište na području Omišlja i Njivica i ove se godine u potpunosti financiraju pokazne karte za Rijeku te su roditelji

u potpunosti rasterećeni za nemali iznos, dok je učenikima koji putuju u Krk pokazna karta financirana iz državnog proračuna, prema Zakonu o otocima. Uz to, sufinanciraju se i udžbenici i školski pribor u vrijednosti do 500 ili do 1.000 kuna, ovisno o visini prihoda roditelja u zadnja tri mjeseca.

Što se studenata tiče, Općina sufinancira prijevoz u iznosu od 50 posto, a uskoro će biti objavljen i natječaj za dobivanje stipendije.

SUFINANCIRANJE VRTIČA

U Općini Omišalj posebno se raduju najmlađim stanovnicima pa tako uz redovno sufinanciranje mališana koji pohađaju Dječji vrtić „Katarina Frankopan“ u Omišlju i Njivicama, Općina na zahtjev roditelja sufinancira i vrtić za djecu koja pohađaju i druge, uglavnom riječke vrtiće. Radi se najčešće o obiteljima koje su poslom vezane za Rijeku i okolicu, a imaju prebivalište na području općine Omišalj.

IZVRSNI TURISTIČKI REZULTATI

PREMAŠENA PRETPANDEMIJSKA 2019. GODINA ZA ČETIRI POSTO

S toplim ljetnim danima počele su gužve na prometnicama, plažama, ulicama i trgovinama, kafićima i trgovinama... Nakon teške dvije pandemijske godine, turistička sezona na svim razinama napokon

(26%). Posebno dobre rezultate bilježi *Kamp Omišalj*, koji je otvoren od početka godine te je ostvario 147.359 noćenja što je čak 66 posto ukupnog prometa ostvarenog u Omišlju.

od 1 posto i manje.

U odnosu na prošlu, 2021. godinu bilježimo povećanje od 37 posto u dolascima turista i 33 posto u noćenjima turista. Ovakvo

bilježi zadovoljavajuće, izvrsne rezultate. Krenimo redom...

Prema podacima sustava *eVisitor* na području TZO Omišalj u periodu siječanj-kolovoz 2022. ostvareno je ukupno 132.339 dolazaka i 707.128 noćenja turista. Od ukupnog broja noćenja u Njivicama je ostvareno 485.216 (69%) a u Omišlju 221.912 (31%) noćenja.

Najveći broj noćenja ostvaren je u kampovima (46%), zatim u privatnom smještaju (28%) te potom u hotelima

Nakon dvije godine pauze, ponovno su se otvorili hotel *Veya* u Njivicama i Guest house *Delfin* u Omišlju te svakako pridonijeli dobrim turističkim rezultatima. Također, nakon dvije godine stagniranja pa i pada, primjetan je i rast broja privatnih iznajmljivača.

Na području naše Općine većinu noćenja ostvarili su Nijemci (36%), slijede Slovenci (14%), Austrijanci (11%), domaći turisti (7%), Mađari (6%), Česi (5%), Talijani (4%), Poljaci (4%), Slovaci (3%), Nizozemci (3%), Švicarci (2%) te ostali u postocima

dobrim turističkim rezultatima premašili smo i pretpandemijsku 2019. godinu i to za 4 posto u dolascima i 2 posto u noćenjima.

Ukupnom broju noćenja treba pridodati i noćenja u nekomercijalnom smještaju (vlasnici kuća i stanova za odmor te članovi njihovih obitelji i prijatelji) u kojem je od početka godine ostvareno još 181.113 noćenja. Dodajmo da sva mjesta na otoku, izuzev Baške, bilježe pad broja dolazaka i noćenja u nekomercijalnom smještaju, pa tako i općina Omišalj.

Dobri rezultati u „špici“ sezone

Što se tiče „udarne“ ljetne sezone, u srpnju je ostvareno ukupno 40.146 dolazaka i 233.351 noćenje, od čega u Njivicama 162.667 (70%), a u Omišlju 70.684 (30%) noćenja. Povećanje je to broja noćenja za 23 posto u odnosu na 2021., ali i 5 posto u odnosu na 2019. godinu. I u kolovozu

su nastavljeni dobri rezultati: ostvareno je 41.068 dolazaka i 255.756 noćenja turista. Od ukupnog broja, 68 posto (174.604) ostvareno je u Njivicama, a u Omišlju 32 posto (81.152). I kolovoz je u plusu u odnosu na 2021. za 10 posto, dok se je s 2019. godinom izjednačio.

Kako kažu u TZO Omišalj, i početak rujna donosi dobre rezultate: u odnosu na prošlu godinu bilježimo povećanje u dolascima za 19 posto i noćenjima za 7 posto.

Na razini otoka Krka u prvih osam mjeseci ukupno je ostvareno 749.384 dolazaka i 4.289.272 noćenja turista. Po ukupno

ostvarenim turističkim rezultatima u osam mjeseci 2022. godine općina Omišalj zauzela je treće mjesto iza Krka i Baške s udjelom od 16,49 posto. Po ostvarenom

prometu u hotelima smo na prvom mjestu s 29,72 posto udjela, a u kampovima smo na drugom mjestu s 23,61 posto udjela. U privatnom smještaju, pak, ostvarujemo

lošije rezultate i zauzimamo šesto mjesto sa 8,67 posto udjela.

KAMP OMIŠALJ

GAIA GREEN VILLAS

USPJEŠNA SEZONA ZA AMINESS HOTELE I KAMPOVE

O ostvarenim rezultatima i uspješnosti turističke sezone upitali smo i vodeću hotelijersku tvrtku u općini Omišalj, *Aminess d.d.*, čiji se hoteli i kamp nalaze u Njivicama.

- Iznimno smo zadovoljni ostvarenim rezultatima koje smo zabilježili u prvih osam mjeseci ove godine u svim Aminessovim objektima, tako i onima u Njivicama. Turistička sezona je veoma uspješna i zbog toga smo jako zadovoljni. U tom

razdoblju smo ostvarili znatno više noćenja nego u istom periodu lani. Samo u srpnju i kolovozu ostvareno je gotovo 230 tisuća noćenja. Najveći broj noćenja u Njivicama ostvarili su gosti iz naših tradicionalnih emitivnih tržišta: Njemačke, Slovenije, Austrije, Hrvatske i Češke. I u dolascima bilježimo značajan rast u odnosu na 2021., kazala je Maja Lena Lopatny, voditeljica odnosa s javnošću tvrtke *Aminess d.d.* koja je u Njivicama, nakon dvije pandemijske godine, ove sezone ponovno otvorila vrata *Veya Hotela*. Kako su najavili, u listopadu započinju radovi na rekonstrukciji restorana *Plave terase* te restorana *Stari ribar* koji je smješten u *Aminess Atea Camping*

Resortu. - Istovremeno, kontinuirano ulažemo u *Aminess* objekte na svim lokacijama kako bismo gostima omogućili najbolje iskustvo i najkvalitetniji odmor. Također, ulažemo i u druge segmente poslovanja, posebice one koji su direktno usmjereni na naše zaposlenike. Uz odlične rezultate ostvarene u prvih osam mjeseci 2022., vjerujemo da će do kraja godine biti još i bolji. Ono što nas posebno veseli su povratne informacije gostiju koje su sjajne. Mogućnosti za dodatan napredak uvijek postoje, stoga ćemo nastaviti s daljnjim ulaganjima u ponudu u svim našim destinacijama, rekla je Lopatny.

LJETO U NJIVICAMA I OMIŠLJU BOGATJE NO IKAD PRIJE

Njivice i Omišalj ovoga su ljeta živjeli punim plućima. Gotovo da nije bilo dana u posljednja tri mjeseca u kojem nije bilo nekog kulturnog, sportskog ili zabavnog događaja, manifestacije, projekta... Kako bi Omišljani i Njivičari uživali u dramskim predstavama, glazbi, izložbama i zabavi, baš kao i njihovi dragi gosti pristigli na odmor i svi koji svoje stalne adrese na nekoliko mjeseci zamijene njivičkom ili omišaljskom, sva su događanja za njih pomno osmislili i realizirali djelatnici Općine i Turističke zajednice Općine Omišalj. Ovogodišnje „Ljeto“ osmislili su s ciljem da probudi optimizam i veselje, a raznovrsni program ispuni tople ljetne noći melodijom, plesom i kulturnim sadržajem.

SVAKOGA TJEDNA INTERPRETACIJSKA ŠETNJA OMIŠLJEM I OKOLICOM

PRIJATELJI MORA – IZLOŽBA OTOK KRK IZ ZRAKA

FESTIVAL SLADOLEDA ZABAVA ZA CIJELU OBITELJ

Najomiljenija ljetna slastica već pet godina u Njivicama ima i vlastiti festival, Festival sladoleda! Ove se godine održavao od 14. do 17. srpnja i to na vanjskim prostorima kampa Atea, lounge bara Veya te duž Ribarske obale i Lukobrana u Njivicama.

Pregršt maštovitih kutaka za fotografiranje, promenađnih nastupa uličnih zabavljača, nastupa s vatrom i LED magičnim krilima i rekvizitima, nastup morskih sirena... obilježio je ovogodišnje slavlje, a sve to uz puno sladolednih okusa i slastica. Večernji

koncertni program oduševio je i turiste i domicilno stanovništvo te su imali priliku uživati u nastupu *Gelato Sisters benda*, *Night Express benda*, Matije Cveka & *The Funkenstiners benda* i *Infinity benda*. Sladoledni okusi bili su na svakom koraku, uz suradnju s lokalnim ugostiteljskim objektima koji su na štandovima nudili prirodne i veganske slastice. Jutarnji program festivala bio je orijentiran na dobru zabavu i edukativne radionice prilagođene svim uzrastima – crtanje, slikanje, potrage s interaktivnim kartama, natjecateljske i tradicionalne potrage za blagom. U projekt se uključio i *National Geographic* sa specijaliziranim

radionicama orijentiranim na kulturološku ostavštinu Mirina i ekološku osviještenost otoka Krka.

Dodajmo da su se ove godine festivalu pridružili svi lokalni ugostiteljski objekti u kojima se nudi sladoled, pa su tako posjetitelji svoju dozu slatkoga mogli dobiti u objektima: *Bourbon Grill Njivice Krk, Stric, Vijon, Rivica, Passage, Fontana, Fratelli, Lounge bar hotela Veya, Garden Grill by Aminess, Pizzeria Bukaleta, Cabana bar, kamp Atea by Aminess* i *Ice Cream Truck Valle Losca*.

FOTO: L. TABAKO

RAZNOVRNA KONCERTNA SEZONA

Izbor glazbe ovoga je ljeta doista bio za svačije uši i svačije gušte. Od raznih klapa, preko DJ-a, jazz, rock i pop glazbenih sastava, do klasike i zabavnih bendova. Spomenimo Stine, nagrađivanu mušku klapu, koja je na omišaljsku Placu 4.

kolovoza donijela dašak Dalmacije, zatim klapu *Intriga* te klope *Rašketa* i *Kaštadi*, koje su zapjevale na njivičkoj Ribarskoj obali. DJ party na Mostu u Njivicama ugostio je Alexa Sabattinija i Franju Črnjarića, a gosti su se u više navrata mogli zabavljati uz *Infinity bend*, grupu *Fortunal*, *Supercover bend*, grupu *Point* i mnoge druge, bilo u Omišlju ili u Njivicama,

uz uvijek prateću zabavnu i gastronomsku ponudu. Potkraj kolovoza Omišljani su uživali i u „Primorskoj noći“ na Placi na kojoj su, uz Roberta Grubišića, gostovali sjajni Mario Battifiaca i Karin Kuljanić te dva i pol sata zabavljali publiku pjevanjem i raznim šalama i anegdotama iz svojega bogatoga pjevačkog iskustva.

KLAPA STINE; KARIN KULJANIĆ I BATTIFIACA; CRVENA JABUKA

FESTIVAL PIVA NA NOVOJ LOKACIJI

Beer and Food Festival "osvježena" je manifestacija nekadašnjeg popularnog *Craft Beer Festivala* što se održavao na plaži Jadran. Ove je godine Festival izmješten u Spomen-park Sv. Mikul, intiman prostor u središtu Omišlja gdje su mnogi 6. i 7. kolovoza zastali na popularno piće i ukusno *street food* jelo. Za uživanje u dobroj glazbi pobrinula se TZO Omišalj pa je tako subota bila rezervirana za zanimljiv i sve popularniji mladi vintage pop rock

sastav *Blu Vinil* koji već neko vrijeme osvaja top ljestvice svojim hitovima "Apaši" i "Zasjeda" što su se toga dana mogli čuti i u Omišlju. Druge je večeri brojne Omišljane i goste okupio i nekoliko sati zabavljao popularni Šajeta sa svojim bendom. Ponuda pive organizirana je s mladim lokalnim brendom iz obližnjeg Drivenika, koji su svoju pivovaru i nazvali po svom sjedištu, *Drivenik Brewery*, a svoje prvo komercijalno craft pivo "Kirica". Za gastronomsku ponudu bili su zaslužni *Kings Caffe and Food Pub* Rijeka, koji su uz razne hamburgere također nudili pivo i to "Perun lager", "Birra Fiumana golden ale" i "Svarožić seassion".

ANTIČKI DANI SADRŽAJNIJI NO IKAD

Bogatiji i sadržajniji no ikada, Antički su dani ove godine nadišli sva očekivanja, kako posjetitelja tako i organizatora. Možda je za to zaslužna dvogodišnja pandemijska pauza, možda i želja organizatora i svih sudionika da se uistinu oživi svaki kutak antičkoga grada podno Omišlja, no, kako bilo, trodnevno je antičko slavlje trajalo od 21. do 23. srpnja i privuklo mnogobrojne posjetitelje iz svih dijelova Hrvatske. Brojne radionice namijenjene prvenstveno djeci, prikaz starih zanata, gladijatorske borbe, zabavni program i nezaobilazna antička gastronomska ponuda njiivičkog

restorana *Rivica* oduševile su posjetitelje svih generacija.

Očuvanje kulturno-povijesne baštine i prenošenje znanja o *Fulfinumu* bili su ideja vodilja organizatora, Turističke zajednice Općine Omišalj, da ove godine uvedu novitete u ponudi namijenjenoj djeci i adolescentima. Tako je čitav jedan dan bio posvećen samo djeci, a kroz sva tri dana održane su brojne radionice, poput radionice starih, zaboravljenih igara, glazbene radionice, radionice žongliranja, radionice s vunom i ljekovitim biljem te

antički iluzionistički šou i večer rimskih legendi. Najmlađi su mogli jahati na konju, vježbati gađanje lukom i strijelom, zabaviti se upravo onako kako su se zabavljala djeca antičkoga doba. Posebno izdvajamo suradnju s Pomorskim i povijesnim muzejom Hrvatskog primorja Rijeka i *National Geographic Hrvatska*. Odjel „Čudotvornice“ s Pomorskog i povijesnog muzeja pripremio je za najmlađe igre s antičkim novčićem i antičkim rekvizitima, a mališane su oduševile natjecateljske potrage za blagom.

Romantične večeri uz svjetlost baklji upotpunili su zvukovi autentične glazbe antičke skupine *Ad Rectum*, žongliranje s vatrom, ples vila, borba gladijatora, formacija Rimskih vojnika i mnoštvo kostimiranih Rimljana različitih profesija i staleža. Rimski ratnici i dame, car i carica, senatori, zanatlije poput kovača, lončara, tkalja, užara, streličara, antičke frizerke i kozmetičarke, upotpunili su vizuru lokaliteta i učinili je nesvakidašnjom. – Posjetitelji su imali priliku vidjeti kako se djevojke pripremaju za rimsko vjenčanje u hedonističkom kutku pod nazivom „Antičke domine“, a dašak Rimskog Carstva kroz frizure, odjeću i kozmetiku pokazali su gosti iz Pule. I ove su nam godine stigli legionari iz Splita, popularna Dioklecijanova legija, koja je održala gladijatorske igre. Veliki trud za oživljavanje ovog programa i ove su godine uložili članovi karnevalskih udruga iz Omišlja, *Babani* i *Omišjanski Babani* koji

su u rimskom logoru i dva tabora rimskih vojnika uprizorili drevno doba, istaknula je direktorica TZO Omišalj Andrea Orlić Čutul.

Jasno, kulturno-povijesnu i zabavnu antičku priču upotpunila je ona gastronomska. Tijekom petka i subote pripremali su se odojak, janjac i piletina po antičkim recepturama, s mirisnim travama i umacima, posjetiocima su mogli kušati antičko vino i pivo te slasni antički sladoled. Jednom riječju, užitek za sva čula. Ipak, bogata antička trpeza do punog je izražaja došla tek svečanom večerom u više sljedova koju je, tradicionalno, pripremio vrhunski restoran *Rivica*.

E.J.

FOTO: L. TABAKO

LJETNA ŠKOLA GLAGOLJICE

Nakon što se posljednji put oglasi školsko zvono i zatvore školska vrata, mali Omišljani i Njivičari željni znanja ne prestaju s učenjem. Naprotiv, već deset godina s oduševljenjem upisuju Ljetnu školu glagoljice koju u Omišlju za njih organizira Društvo za poljepšavanje Omišlja. Ona se je ove godine održavala u periodu od 27. lipnja do 2. srpnja svakog dana u jutarnjem i poslijepodnevnom terminu u staroj gradskoj jezgri, prepunoj glagoljskih natpisa. – S posebnim zadovoljstvom ističem da je interes za pohađanje Ljetne škole glagoljice u Omišlju, koju organiziramo već desetu godinu zaredom, kod stanovnika naše općine zadovoljavajući. Ove smo godine upisali 39 polaznika. Posebno napominjem da je interes bio daleko veći, ali su neki polaznici morali odustati zbog preklapanja obveza, sudjelovanja u aktivnostima u drugim udrugama i klubovima, kazala je predsjednica Društva Ines Boban Štiglic.

Kako smo doznali, tijekom jutarnjih sati tečaju je prisustvovalo 32 polaznika, od kojih je prvi razred

pohađalo 17 učenika, drugi razred sedam, treći razred tri učenika, a tečaj za napredne glagoljaše pohađalo je šest polaznika. U poslijepodnevnom satima tečaj je pohađalo sedmero „glagoljaša“.

Svaki tečaj glagoljice tradicionalno završava edukativnim izletom pa je tako posljednjega dana, 2. srpnja, organiziran izlet u sklopu kojeg su se polaznici upoznali s glagoljaškom baštinom otoka Krka. Posjetili su tako Stazu glagoljaša,

Jurandvor i crkvicu Sv. Lucije, akvarij u Baški, važno glagoljaško središte otoka Krka - Vrbnik, gdje su posjetili Knjižnicu obitelji Vitezić, Etno zbirku Nede Trinajstić i Spomen tiskaru Blaža Baronića te Staru verbensku kuću.

Po povratku u popodnevnom satima na Smitiru je upriličena svečana dodjela diploma svim polaznicima.

LJETO U KNJIŽNICI

PREGRŠT RADIONICA ZA DJECU I ODRASLE

I ove je godine ljeto u Knjižnici „Vid Omišljanin“ bilo aktivno i jako živo. Program baziran na dječjim radionicama i pričaonici doprinos je tome da djeca čim kvalitetnije provedu školske praznike. Po prvi puta održana je i dramska radionica za odrasle. Odaziv na sve je, kao i svake godine, bio jako dobar i sve radionice bile su popunjene do posljednjeg mjesta.

Prva je održana **Eko radionica** (6. srpnja 2022.) za djecu od 6 do 11 godina, bazirana na slikovnici „Alba – riba koja živi sto godina“, Lare Hawthorn. Ekološka slikovnica donosi priču o ribi Albi koja svake godine za rođendan upotunjuje svoju zbirku novim zanimljivim predmetima pronađenima u oceanu. Kroz godine, njena oceanska okolina se mijenja, a morski svijet kakav je poznavala prije biva sve zagađeniji. Za svoj stoti rođendan Alba je primorana potražiti lijepi predmet dalje od njenog doma te ju zadesi tužna sudbina – zapne u plastičnoj boci i otpluta daleko od svog koraljnog grada. Priča završava sretno, a čitatelje podsjeća na odgovornost koju imamo prema okolišu. Na radionici su djeca kroz interaktivne igre naučila koje su ugrožene vrste

u našem moru i na koji način se treba odnositi prema prirodi kako bi je čim dulje očuvali.

Potruga za blagom (13. srpnja 2022.) bila je radionica za djecu od 6 do 11 godina, bazirana na slikovnici „Hej, Super Djedice!“, Paula McCartneya, o avanturi Super Djedice i njegove unučadi koji pomoću čarobnog kompasa putuju na razne egzotične destinacije. Ovo

zanimljivo društvo vozi se letećim ribama, bježi od stampeda i lavine, a kući na kraju stiže u pravo vrijeme za spavanje. Aktivnost kojom su se djeca bavila na ovoj radionici bila je pronaći blago u njima samima.

Radionica STOP animacije za uzrast od 11 do 14 godina održana je od 8. do 13. kolovoza. *Stop motion* je tehnika animacije koja se koristi kako bi određeni objekt izgledao kao da je u pokretu. Između svakoga snimljenog kadra, objekt se po malo pomakne, što stvara iluziju pokreta kada se serija kadrova prikaže kao jedna cjelina. Da bi se napravio jednostavan film u tehnici stop animacije dovoljno je imati mobitel s fotoaparatom, aplikaciju za stop animaciju, dobru ideju i malo strpljenja. Strpljenje su pokazali i polaznici radionice te su napravili

zanimljive uratke i naučili novu tehniku koju će moći i sami primjenjivati nakon završene edukacije. Radionicu je vodila Omišljanka Sanja Kapidžić, dugogodišnja aktivna članica udruge *Filmaktiv* iz Rijeke.

Pssst...priča! održavala se je ljeti u drugačijem ritmu i to svake radne subote od 9,30 do 10,30 sati. Budući da ove godine nije bio ograničen broj sudionika, mogli su sudjelovati svi zainteresirani. Djeca rado sudjeluju u ovom dobro osmišljenom programu kroz koji uz slušanje priče uvijek odrade i radionički dio sa zadatkom povezanim s pročitanim.

Ovogodišnja novost je i ta da je u suradnji s novim kulturno-umjetničkim **ValOm Festivalom** u Knjižnici održano pet radionica za djecu i odrasle. Održane su dvije likovne radionice te dvije dramske radionice za djecu raznih uzrasta i dramska radionica za odrasle. Suradnja s ovakvom vrstom festivala logična je i potrebna zbog nadopunjavanja kulturnih i edukativnih sadržaja u našem mjestu.

ZANIMLJIV PROGRAM ZA MJESEC HRVATSKE KNJIGE

U rujnu započinju pričaonice po ustaljenom rasporedu svakog utorka u 18 sati te susreti Čitateljskog kluba koji se održavaju jednom mjesečno. Za Mjesec hrvatske knjige možemo najaviti dolazak jednog od najpoznatijih bračnih parova na književnoj i kulturnoj sceni. U goste nam dolaze Maja i Bruno Šimleša. Maja će održati susret s djecom i razgovarati s njima o Suli i njenim avanturama, a s Brunom će se moći družiti svi oni koji za to imaju interes.

Bogata jesen u Knjižnici očekuje sve članove i one koji će to tek postati.

B.Č.

VALOM FESTIVAL: NOVI KULTURNO-UMJETNIČKI PROJEKT U OMIŠLJU

Početak kolovoza u Omišlju je održan *ValOm festival*, kulturno - umjetnički projekt što integrira edukativne, scenske i multimedijalne programe primjerene svim skupinama. Estetsko nadahnuće ličnosti i kreativni odgoj temeljne su odrednice ovoga festivala koji obuhvaća dramske i likovne radionice te kazališna i glazbena događanja. *ValOm* je mlada, entuzijastična struja koja je na nekoliko dana Omišalj nastojala okupati kreativnim, šašavim i zabavnim morima. Ulaz na sve sadržaje bio je besplatan, a projekt je podržan od Općine Omišalj.

U sklopu novog kulturno-umjetničkog projekta, razgovarali smo s idejnim začetnikom i organizatorom Festivala Jurajem Šantorićem.

OMIŠALJ KAO NEPRESUŠNO VRELO INSPIRACIJE

*Kao prvo, neobično je to da jedna mlada osoba iz Laduča organizira festival u Omišlju. Reci nam nešto o vezi tebe i Omišlja te kako je došlo do realizacije?

Pa za mene je veza s Omišljem zapravo vrlo jednostavna, ali duboko intimna. U Omišalj sam prvi put došao 2014. godine svega nekoliko dana nakon Nove godine i uistinu sam se odmah zaljubio u krajolik. No prije toga, volio bih skrenuti pažnju na Vaše pitanje jer mislim da ono puno govori o općenitoj atmosferi naše kulturne scene. Mislim da je naglasak na godine nešto što se kod nas konstantno potiče, ali je zapravo duboko ograničavajuće jer zašto netko tko je u ranim dvadesetima ne bi organizirao festivale jednako kao i netko s više godina. Naravno, iskustvo i znanje koje stječemo vremenom su važni, ali prije svega mislim da je važna poticajnost i podrška kreativnim idejama i njihovim realizacijama. Pitanje lokalnosti također smatram pomalo ograničavajućim jer najdublje vjerujem u kreativni zanos i inspiraciju, a ona se negdje dogodi, a negdje ne. Tako bih ja i u Laduču volio vidjeti različite sadržaje kojih tamo trenutno nažalost nema, ali ako je netko inspiriran ambijentom i ima ideju što i kako učiniti to bi po meni svakako trebalo podržati nevezano za godine i podrijetlo. Ja sam inspiraciju pronašao na drugim mjestima. Konačno, da odgovorim i na Vaše pitanje, prostori Omišlja me duboko inspiriraju i gotovo mi je nemoguće šetati i bivati u Omišlju, a ne promatrati prizore mjesta kao prostore pozornica za različite umjetnosti. Volim osjećati prostor i volim dijeliti takva iskustva i upravo zato Omišalj, jer me neopisivo inspirira te bih volio tu inspiraciju dijeliti s drugim kreativnim ljudima pa možda i kod njih pobuditi inspiraciju. Također, volio bih i više upoznati domaće ljude koje prostori Omišlja također inspiriraju.

*Kakav je ValOm festival i kome je namijenjen?

ValOm festival je kulturno-umjetnički festival koji povezuje festivalske izvedbene i edukativne radioničke programe. U tom smislu je naglasak i na kulturnom i na umjetničkom dijelu jer je zapravo temeljna ideja festivala potonuti opću kreativnost i senzibilitet za umjetnost u svakodnevici. Na tom tragu ove godine imali smo jedan projekt nevidljivog kazališta pod nazivom „Glumac za hitne intervencije“ u kojem je kolega šetao Omišljem i ljudima nasumično izvodio poeziju, monologe, ili pjevao neke poznate hitove. Reakcije su bila famozna. Zapravo, bilo je jako puno ljudi koji uopće nisu prepoznali da se radi o nekoj mogućoj izvedbi i ta distanca od umjetnosti u svakodnevici

me inspirira i intrigira jer za mene umjetnost može biti jednako prožeta kroz kuhanje ručka i odlaska na operu. Ali je u tom smislu važan balans da negdje u sebi negujemo taj zanos i da se igramo, a s druge strane i odlazimo na kulturne sadržaje kao bismo čuvali kulturu i zajedno rasli i kreirali bolji svijet.

ŠIROKA PALETA SADRŽAJA ZA SVE GENERACIJE

*Što smo sve ove godine mogli vidjeti, doživjeti i naučiti na festivalu?

U skladu s mogućnostima, uistinu smo se trudili napraviti što širu paletu sadržaja kako bi svatko mogao pronaći nešto po svom guštu i mislim da smo u tome uspjeli i u festivalskom i u radioničkom dijelu. Festival je krenuo s pomalo psihodeličnom predstavom Teatra VeRRdi iz Zadra „Školjka šumi“ koja tematizira odnose moći civilnog društva i institucija te na kritički, ali dijelom šaljivi način promatra odnose prema ljudima u potrebi. Drugu večer su dvije studentice glume i medija s Riječke akademije čitale bajke na Stenah te su osmislile cjelovečernji interaktivni program u kojem su svi mogli uskočiti u cipele pripovjedača ili se kreativno izražavati kroz crtanje i pisanje viceva. Treći dan sam ja izveo svoj autorski performans pod nazivom „Pokus: bivanje, pripadanje, atmosfera“ u kojem sam pokušao prikazati i s publikom podijeliti svoju emotivnu vezu s Omišljem te eventualno odgovoriti na pitanje zašto uopće *ValOm festival*. Performans je pratila snimka HRT-ovog dokumentarca „Veli pir“. U četvrtak smo se posvetili nevidljivom kazalištu kroz ranije spomenuti projekt „Glumac za hitne intervencije“, a zadnju večer u goste nam

je došla Ane Paška održati svoj „Koncart“ u kojem, kako kaže, muzicira na kazališni način te izvodi svoju autorsku uglazbljenu poeziju. Usput moram spomenuti da se Ane na prvu zaljubila u Omišalj, što mi je izuzetno drago jer to znači da će se kreativna priča sigurno nastaviti u nekom obliku, a upravo takve situacije daju smisao cijelom festivalu. Od radioničkih sadržaja imali smo dramske i likovne radionice za djecu predškolskog i osnovnoškolskog uzrasta te dramsku radionicu za odrasle.

BESPLATNI SADRŽAJI KAO IMPERATIV

*Postoji li želja i volja za organizaciju i iduće godine?

Da. Apsolutno da! Komentari i reakcije prisutnih ove godine su bili uistinu pozitivni i stvarno duboko vjerujem da smo Omišalj okupali kreativnim, šašavim i zabavnim morima, što je bila temeljna misija ovogodišnjeg festivala. Definitivno bih volio da se priča *ValOm festivala* vrati i sljedeće godine, no da bi festival bilo moguće i održiv neke će se stvari morati promijeniti. Ove smo godine zaplivali u novo i nepoznato, no svakako je u planu vratiti se s još većim kreativnim *ValOm*, a na nama je da osmislimo kojim putevima to ostvariti. Još bih naglasio da nam je izuzetno važno da sadržaji ostanu besplatni i dostupni lokalnoj zajednici jer su financirani javnim novcem te da u narednim godinama u projekt uključimo što veći broj lokalnih kreativaca i ugostimo različite eminentne umjetnike koje će inspirirati duh Omišlja.

Dodajmo ovom razgovoru još jedan zanimljiv podatak: Juraj je o *ValOm festivalu* imao izlaganje, i to na 10. simpoziju Anatomija otoka koji se održavao krajem rujna na Lastovu, pod nazivom „Vječno u tranziciji bez kulturne tranzicije: *ValOm festival* u Omišlju kao mogući potencijal za suvremene umjetničke prakse u lokalnom kontekstu“. Tako se glas o ovom festivalu proširio i izvan lokalnih granica.

B.Č.

KLASIKA NA MIRINAMA

Mirine i ranokršćanska bazilika već su odavno prepoznate kao jedinstvena pozornica pod vedrim nebom na koju i publika, ali i umjetnici, dolaze s osobitim poštovanjem i uvažavanjem. Niz godina to je i dom jedinstvenog projekta Općine Omišalj i TZO Omišalj, „Klasike na Mirinama“, festivala kojeg iz godine u godinu prati sve veći broj ljubitelja klasične glazbe. Omišljani, Njivičari i njihovi gosti ovoga su ljeta kroz pet srijeda u srpnju i kolovozu mogli uživati u najboljem od klasične glazbe, svjedočeći još jednom kako se čarolija glazbe stapa s magijom mjesta. Uz hrvatske, gostovali su i strani, svjetski priznati glazbenici. Prve su nastupile Tajana Vukelić Peić (harfa) i Helena Lucić Šego (mezzosopran), zatim rado viđeni *Zagrebački kvartet*, potom *Cantus Ansamb* te gitaristi Pedro Aguiar i Srđan Bulat.

„I sutra će sunce opet sjati“ bio je naziv prvog po redu koncerta kojim su se kroz deset skladbi predstavile Tajana Vukelić Peić, profesorica harfe u Glazbenoj školi Pavla Markovca u Zagrebu i ravnateljica međunarodnog festivala harfe u Zagrebu te Helena Lucić Šego, mezzosopranistica i vrsna interpretkinja barokne glazbe, docentica na Odsjeku za pjevanje na Muzičkoj akademiji u Zagrebu koja je surađivala s velikim glazbenim imenima, zborovima i ansamblima.

Zagrebački kvartet stalni je gost „Klasike na Mirinama“ te ga ne treba posebno predstavljati. Spomenimo, tek, da je osnovan kao prvi trajni i profesionalni ansambl svoje vrste na hrvatskoj glazbenoj sceni, a prvi je koncert održao 25. travnja 1919. godine. Dobitnik je brojnih nagrada i priznanja, uključujući najprestižnije nacionalne nagrade.

Sjajan je bio i nastup *Cantus Ansambla* koji je u trećem desetljeću svojega djelovanja, pod ravnanjem dirigenta Berislava Šipuća na stari lokalitet doveo Novu glazbu. O važnom položaju *Cantus Ansambla* unutar hrvatskog, ali i međunarodnog konteksta svjedoči oko 130 praižvedbi, više od 500 opusa koje su izveli te 40-ak nastupa u inozemstvu (u većini europskih zemalja te u Meksiku, Kanadi i Kini), kao i brojna glasovita solistička te dirigentska imena njihovih suradnika. Za koncert na Mirinama, *Cantus* je odabrao svoje klasike, odnosno glazbu koja jest nova, ali je već višestruko potvrđena i prihvaćena čestim izvedbama. Radi se o djelima hrvatskih autora, koje *Cantus* redovito promovira, poput djela velikana Borisa Papandopula i Anđelka Klobučara, splitske skladateljice Olje Jelaska te dirigenta Berislava Šipuća.

Još jedan sjajan koncert, zbog kiše održan Prikeštelom, Omišljanima je priredio Pedro Aguiar, mladi brazilski klasični gitarist, dobitnik brojnih međunarodnih nagrada i priznanja. Aguiar je 2012. studirao u Parizu, kao dio prestižne klase Judicaël Perroy, trenutno predaje na Glazbenoj školi Grünwald u Bavarskoj, osvojio je petnaest prestižnih nagrada,

uključujući onu na Salzburg Guitar Festu, zatim na 39. međunarodnom gitarističkom natjecanju u Gargnanu u Italiji, na Međunarodnom gitarističkom natjecanju Andrés Segovia (La Herradura, Španjolska), na Međunarodnom gitarističkom natjecanju Sigall (Čile, 2017.), Međunarodnom gitarističkom natjecanju Medeiros (Brazil, 2012.), Međunarodnom gitarističkom natjecanju *Punta del Leste* (Urugvaj, 2011.), Međunarodnom gitarističkom natjecanju Amarante (Portugal, 2015.), i još mnoga druga. Svirao je s renomiranim svjetskim glazbenicima, a godine 2018. snimio je svoj prvi CD za najveću izdavačku kuću klasične glazbe na svijetu kojeg su nakon koncerta posjetitelji doslovno razgrabili.

Posljednji koncert na Mirinama održao je Srđan Bulat, mladi splitski gitaristički virtuoz, dobitnik brojnih nagrada i priznanja, jedan od najznačajnijih glazbenih umjetnika iz Hrvatske kojeg smo već imali priliku slušati na Mirinama 2019. godine. U srpnju 2014. diplomirao je s pohvalama na jednoj od najprestižnijih glazbenih akademija na svijetu *Royal Academy of Music*

u Londonu, u rujnu 2015. godine završio je i poslijediplomski specijalistički studij na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, specijaliziravši se za skladbe za klasičnu gitaru suvremenih hrvatskih skladatelja. Bulat je dobitnik nagrada na gotovo svim najprestižnijim svjetskim natjecanjima za klasičnu gitaru: *Francisco Tarrega* u Benicassimu, *Michele Pittaluga* u Alessandriji, *Fernando Sor* u Rimu, *Julian Arcas* u Almeriji, *Alhambra* u Valenciji, *Gredos San Diego* u Madridu, *Maurizio Biasini* u Bologni te gotovo svih domaćih nagrada za mlade umjetnike. Svirao je kao solist sa *Zagrebačkom filharmonijom*, Simfonijskim orkestrom HRT-a, Splitskim komornim orkestrom, Dubrovačkim simfonijskim orkestrom, *Cantus Ansamb*lom, orkestrom *Vivaldi* iz Alessandrije i orkestrom Opere iz Valencije, te održao brojne solističke recitale diljem svijeta (Madrid, Rim, Dublin, Kopenhagen, Oslo, Kairo, New York, Chicago, Toronto, Helsinki), a snimio je i dva solo albuma. Dodajmo da je ovaj izniman projekt prepoznala i financijski poduprla Primorsko-goranska županija.

FOTO: S. HULAK

IZLOŽBA UMJETNIČKIH FOTOGRAFIJA DORIS KEDŽO HOMMAGE MAMICI JELKI

Tijekom srpnja i kolovoza u izložbenom prostoru „Loža“ na omišaljskoj Placi mogla se pogledati izložba umjetničkih fotografija još jedne talentirane i svestrane mlade Omišljanke Doris Kedžo, čiji je jedini fotografski model, jedini lik (točnije ruke) ispred fotoaparata, njezina *mamica* Jele Kedžova, nadimka „Jele zad školi“. – Riječ je ta što u deminutivu nikako ne znači mala majka. To nije ni mat i matera ni majka ni mama. To je *mamica*. Slatka, draga, mila, pažljiva, brižna nona ili baka. To je ona koja za nas od rođenja uvijek ima vremena, snage i beskrajne ljubavi. To je ona jedna žena koja nam je dala i kad nije imala. Kad je više nema među nama ostaju, pak, uspomene, lijepje, tople, radosne. Uspomene su to o prošlosti, ne vremena i čovjeka, već osjećaja koji ne umiru s ljudima kojih više nema među nama, već žive s nama da ih istom tom toplinom i iskrenošću prenesemo drugima, kazao je povjesničar umjetnosti Theodor de Canziani prigodom otvorenja izložbe koju je organiziralo Društvo za poljepšavanje Omišlja. – *Mamica* Jele bila je jednostavna, samozatajna, i u toj svojoj jednostavnosti velika. Puno je toga znala, voljela je ljude, voljela je svoje najdraže, svoju djecu i svoje unuke. I ovom izložbom njezina unuka Doris pokušava prenijeti život i ljubav svoje *mamice*. No nije to život samo njene *mamice*, to je svojevrzni *hommage* svim *mamicama*, svim

nonama, bakama, rekla je ispred DZPO Ines Boban Stiglic.

Tematski pramotiv koji Doris provlači kroz dokumentarnu izložbu su ruke, ruke što daju i uzimaju, ruke što ostaju i čuvaju, ruke u svakodnevju. Šiju, kuhaju *kafe*, gule *kumpir, mise*... Ruke što pokazuju i više no što je prikazano, ruke što prenose emocije. Ovom je

Lipota je va jednostavnosti

„Doris, ma viš kako je ovo lipo. Lipo tu sidimo va hladu, pomalo puše. Ki god pasa se malo ferma i pravjamo. Rabi bit jednostavan, aš ni bogat on ki peno ima, nego on komu malo rabi.“

izložbom jedna posebna *mamica*, jedna draga i mudra žena, dobila svoj *hommage* u srcu Omišlja, na omišaljskoj Placi. Tom je prigodom i njezin unuk Damir otpjevao pjesmu koju je najviše voljela, „Kanet na vetru“, a unuka Doris napravila *kroštuli* po njezinim instrukcijama.

IZLOŽBA SLIKA IVANA KUMBATOVIĆA ŽANTONIĆA

Ovoga su ljeta omišaljske umjetničke galerije krasili radovi domaćih, lokalnih autora. Ne znači to da su oni svojom kvalitetom ispod svjetski priznatih, „zvučnih“ imena i renomiranih umjetnika. Baš naprotiv, još smo jednom svijetu pokazali da je naš Omišalj malo mjesto s velikim ljudima! Potvrdila je to i načelnica

Mirela Ahmetović prigodom otvorenja prve ljetne izložbe u *Lapidariju*, izložbe umjetničkih slika samozatajnog Ivana Kumbatovića Žantonića, Omišljanina čiji je veliki umjetnički talent isplivao na površinu tek nakon njegove smrti, zahvaljujući Nikoli Dujmoviću, upravitelju njegove umjetničke ostavštine, i Društvu

za poljepšavanje Omišlja koje je, pod pokroviteljstvom Općine, i organiziralo izložbu. – Kroz šalu ću reći da jako volim kada sam u pravu. A upravo vi tomu svjedočite svaki puta kada kažem koliko je naš Omišalj velik. I ne kažem to samo ovdje, govorim to gdje god odem, a ova izložba gospodina Ivana Kumbatovića za

kojega nismo znali koliko je zapravo velik potvrđuje to da imamo pravo na svakom koraku ponavljati svima da je naš Omišalj velik. Velik je zbog ljudi, ne samo jer su oni veliki u umjetnosti, u arhitekturi, u povijesti, u entuzijazmu i ljubavi prema svom mjestu, nego i zbog toga što se i kao ljudi, u pogledu zajedništva, tolerancije i bliskosti ne mogu usporediti ni s jednim drugim mjestom. Zaista možemo biti zahvalni što živimo među velikim ljudima, s ponosom je istaknula načelnica Ahmetović.

– Ovo je tek početak. Za fundus djela koje nam je ostavio, Omišalj bi doista bio malen grad. Podsjetnik da je među nama živio čovjek koji je svojim značajem, svojom kulturom, svojom posebnosti bio izvan svoga vremena, ali u svom rodnom Omišlju. Zauvijek vezan uz Omišalj. I onda kada je stvarao ovu sliku, koja je vrlo rječita u njegovom životu, a to je slika njegove životne traume: njegova majka na Velih stenah i on kao dječak gledaju Put mora, dok neke druge Omišljanke u pozadini nešto govore. A što? Čeka se otac koji neće više doći. U tom iščekivanju oca koji je stradao, a majka i sin ne znaju za to, dok drugi znaju, velika je trauma koja je ostavila golem trag na Ivana

Kumbatovića Žantonića. Cijelo njegovo djelo obilježeno je tom traumom, ali upravo mu je ona otvorila ljepotu njegova intimnog izraza, kazao je autor izložbe i kataloga Theodor de Canziani.

SENZIBILAN ČOVJEK KOJI JE ŽIVIO SVOJU UMJETNOST

Ivan Kumbatović Žantonić, kipar, slikar i glazbenik, bio je vrlo senzibilna osoba koja je ljubomorno čuvala svoj kreativni izričaj, pokazavši ga tek nekolicini odabranih ljudi sa željom da ga svijet upozna tek nakon njegove smrti. Jedan od „odabranih“ je i Omišljanin Nikola Dujmović koji je izrazio želju da uskoro bude otvorena i galerija sa stalnim postavom njegovih slika i skulptura. – Nadam se da ćemo iz njegova primjera nešto naučiti kao sugrađani, da se potrudimo biti što manje kritični jedni prema drugima i da se naučimo međusobno prihvaćati i više ljubiti, zaključio je Dujmović prilikom otvorenja srpanjske izložbe.

A tko je bio Ivan Kumbatović Žantonić? Čovjek koji je završio školu u Omišlju, krenuo put Novoga Sada i Beograda nakon Pazinskog kolegija i Riječke gimnazije, da bi postao dekorater i aranžer. Čovjek

koji odlazi u Rim gdje djeluje kao likovni umjetnik i pobire prestižne nagrade. Tamo usavršava i pjevanje, a potom odlazi i u SAD, ali ni tamo nije bez Omišlja jer dolazi u Zajednicu Omišljana i ostavlja velika djela koja nam, nažalost, zbog svoje veličine nikada neće biti dostupna. – Veliki su to reljefi, skulpture, slike u sakralnim zdanjima SAD-a, izuzetne kvalitete, izuzetnoga suvremenog izraza 60-ih, 70-ih godina koji nam govori da ovaj čovjek nije bio tek osrednji slikar koji je u svojoj intimi radio za sebe. To je čovjek koji je živio svoju umjetnost, svoje slikarstvo, u svom prostoru u kojeg nitko drugi nije bio pozvan, zaključio je de Canziani.

Radove koji su se na prvoj izložbi Ivana Kumbatovića Žantonića mogli vidjeti odlikuje veliko bogatstvo boja, oblika i motiva, velika raskoš raznolikosti, od religioznih motiva, do pejzaža ili motiva Omišlja i svakodnevnoga života, prošlosti i sadašnjosti. Kako je najavljeno, ovo je tek početak i slijedi nastavak izložbe, a već je jedan dio njegovih radova ovoga ljeta bio izložen u galeriji „Zvonimir“ u Baški.

E.J.

odnosu s Omišljem i Mikom...

OMIŠALJ KAO ŽIVAHNA INTELEKTUALNO STVARALAČKA SREDINA

*Kada je i kako započela Vaša veza s Omišljem?

Još davno, krajem šezdesetih, moja je sestrična Đurđa Pintar, zahvaljujući prijateljstvu s prof. dr. Radovanom Vukadinovićem i njegovom suprugom Mirom, koji su tada već „otkrili“ Omišalj, ovdje kupila kuću. I to kuću koju su stari Omišljani znali kao negdašnju butigu Luce Kagajićine. O toj mi je butigi Miko Kraljić kasnije među ostalim ispričao i ovu anegdotu: jednom je prilikom njemu, dječarcu, i njegovu prijatelju Luce ponudila da kupe napolitanke, a kad je s police skinula kutiju, pobjegao je miš, koji se očito tamo gostio keksima!

Početak sedamdesetih sestrična je kuću prepustila mojim pok. roditeljima, koji su se spremali u mirovinu i ubrzo postali stalni višemjesečni proljetno-ljetno-jesenski stanovnici Omišlja. Ja zbog novinarskog posla i brojnih putovanja i izvještavanja s raznih festivala, nisam u Omišlju tada mogla dugo boraviti. Sedamdesetih i dijelom u osamdesetima bila bih tek povremena vikend gošća.

Mirjana Šigir, naša ljetna sumještanka sa stalnom adresom u Zagrebu, umirovljenica je koja ni u mirovini ne miruje. Po struci povjesničarka umjetnosti i filozofkinja, po zanimanju dugogodišnja novinarka i urednica u redakciji za kulturu *Vjesnika* te vanjska suradnica brojnih drugih novina i časopisa, Hrvatskog radija i televizije, svoju je službenu radnu karijeru okončala kao galeristica i urednica u vlastitoj izdavačkoj kući *Lukom*, u kojoj djeluje i dalje. Cijeli je život posvetila promicanju kulture i umjetničkog stvaralaštva pa je to činila i u ljetnim mjesecima, kada se ljudi inače odmaraju od posla, za svojih boravaka u Omišlju, te je svojim znanjem i iskustvom uvelike obogatila naše mjesto. I ove je godine osmislila koncept i odabrala materijale za tradicionalnu večer poezije na Stenah posvećenu pjesniku Nikoli Kraljiću. Tom smo je prilikom i zamolili da nam kaže nešto više o njenom profesionalnom i prijateljskom

Za otok me polovicom osamdesetih zapravo više vezao i opet posao, i to kroz suradnju sa Zvonimirom Bajom Lisinski, koji je pak, s Petrom Kopanicom iz Punta surađivao na priređivanju izložbi u Galeriji *Toš* i na Košljunu kod franjevac. Kako sam tamo kao kustosica i likovna kritičarka priredila nekoliko uspješnih ljetnih izložbi, moj prvi susjed u Omišlju, nažalost prerano preminuli Damir Jakovčić, dugogodišnji predani djelatnik Općine, predložio mi je da i za Galeriju *Lapidarij* osmislim i realiziram pokoju izložbu. I tako smo krajem osamdesetih započeli gotovo redovnu ljetnu suradnju, koja je na zamahu dobila nakon Domovinskog rata, krajem devedesetih. Tada sam već bila napustila *Vjesnik* i osnovala vlastitu izdavačku kuću, a početkom drugog milenija u Zagrebu otvorila i galeriju *Miriam*.

Otada su se moji boravci u Omišlju

produžili, jer sam sada ovdje radila na izložbama te na rukopisima koje sam poslije objavila u Nakladi *Lukom*. I usput sam se kupala te se družila s umjetnicima i intelektualcima koje sam znala iz Zagreba, a tu su imali vikendice: primjerice danas pok. slikari Ivo Fanuko, Nada Falout i Branka Uzur te, nažalost sada vrlo bolesna, pjesnikinja i likovna umjetnica Marija Barbarić-Fanuko. Pritom sam stekla i nove drage prijatelje koji su obogatili moj duh i život: Nikolu Kraljića, Ivu i Darka Turato, pok. Branka Bracu Sremeca i njegovu suprugu Ljiljanu Arar, Milorada Stojevića i suprugu Lidiju, Marka i Jagodu Krema i njihovog sina Zorana, Bogdanu Seku Čiča, Marka Gajskog, prof. dr. Ljiljanu Igrić, Jagodu Rubčić, Mirjanu Mikovčić i njezina supruga Čedomila Plazeka, Dubravku Bouša-Slabinac, pok. Stipu i njegovu Bosiljku... te niz dobrih poznanika i suradnika, među inim prof. dr. Katicu Ivanišević, pok. poljsko-američkog slikara i grafičara Tadeusza Lapinskog, i da ne nabrajam dalje. Bilo je to doba kada je Omišalj ljeti bio živahna intelektualno stvaralačka sredina, u kojoj se za redovitih druženja i poticajnih rasprava svašta smišljalo, pa i realiziralo i događalo. A u pozadini svega bila je velika pokretačko-kreativna energija i volja Damira Jakovčića i hvalevrijedan sluh za kulturu i baštinu koji su imali tadašnji načelnici Općine, ali i ondašnji župnik Franjo Velčić. U sinergiji i pozitivnom ozračju ljudi iz Općine i župnika, crkvice Sv. Jelene na Placi bila je uređena u izložbeni i arheološki prostor, provedena su temeljita istraživanja crkve Marijina Uznesenja, na zamahu su dobili arheološko-konzervatorski radovi na Mirinama i drugim lokalitetima koje je vodio Nino Novak, danas na diku Omišlja... da podsjetim samo na najvažnije. A i Nikola Kraljić našao je u Nakladi *Lukom* svoga stalnog izdavača, a u meni vjernu i predanu urednicu...

PROFESIONALNI INTERESI ODUVIJEK JEDNAKI OSOBNIMA

*Koji su vaši profesionalni interesi?

Moji profesionalni oduvijek su bili i moji osobni interesi. Nikada ih nisam razdvajala zato što imam sreću da cijeli

život radim ono što volim, što razumijem i što me doista zanima, o čemu i dalje učim i u čemu se nastojim što više usavršiti. A još su me za to i plaćali! Može li se poželjeti išta više?!

Dakako, godine čine svoje i nameću ograničenja, a i fokusi se unekoliko pomiču, ali ja i dalje rado kao likovna kritičarka priredim poneku izložbu, a kao povjesničarka umjetnosti budno pratim što se zbiva na domaćoj i svjetskoj likovnoj sceni. Istodobno, još sam aktivna (mada u manjoj mjeri) i kao književna urednica, što znači da pratim i recentna zbivanja u književnosti.

No, ta sklonost ne treba čuditi, jer otkako sam naučila čitati, čitanje je moja strast, a i sama sam se okušala u pisanju (pjesme, kratke priče). Uz očaranost baletom, operom i klasičnom glazbom te dramskim kazalištem (amatersko bavljenje i godina dana studija glume na kazališnoj akademiji), amatersko bavljenje slikarstvom, filmom i fotografijom, sve mi je to pružilo znanja, saznanja i razumijevanja umjetničkog stvaralaštva i cjelokupnog ljudskog duhovno kreativnog kompleksa djelovanja kojega nazivamo umjetnošću i kulturom. Na tome je bila utemeljena i moja 25-godišnja profesionalna novinarska karijera, a kasnije i još uvijek, mada sada znatno „mirnije“, i moje bavljenje književnošću i likovnošću.

No, dubinskog, istinskog razumijevanja fenomena kulture i umjetničkog izražavanja, koji je svojstven samo čovjeku, nema bez sagledavanja ukupnosti ljudskog djelovanja nekad i danas. Nema bez promišljanja o čovjeku samom i njegovoj biti, o svrsi njegova postojanja i neumitnoj konačnosti s kojom se mora suočiti, o tome kako se čovjek razvijao kroz povijest, o životu samom i njegovu postanku, o Bogu i njegovoj biti, o svemiru u kojemu obitavamo i njegovoj golemosti, o tome što radimo Zemlji, našoj majčici, i kakvu je ostavljamo našoj djeci i unučićima... o svemu što nas danas snalazi i što bismo mogli, uz malo pameti, dobre volje i empatije, nadvladati... U tome mi pomažu saznanja i vidici stečeni za studija filozofije, kada sam usustavila pitanja koja sam si odmalena postavljala, da bih ih kasnije razvijala u pokušaju da sagledam, spoznam i razumijem uvjetovanu ukupnost i smisao svega, Života samoga. Zato su, kao što rekoh, moji profesionalni interesi jednaki mojim osobnima, oni su moj život, smisao moga

boravka i djelovanja na Zemlji.

VELIKO PRIJATELJSTVO I DUBOKO POVJERENJE S OMIŠALJSKIM PJESNIKOM

Ta sklonost sagledavanju i razumijevanju cjeline te postavljanju pitanja i promišljanju prirode čovjeka, njegove suštine i smisla u ukupnosti Života, ono je što je duhovno spojilo Nikolu Kraljića i mene. Jer, njegove pjesme, naizgled jednostavne, duboko su refleksivne i prožete filozofskim promišljanjem, a pritom i tako poetične. On je doista veliki pjesnik, kojega još treba „otkriti“ u svim slojevima njegove poetike.

*Našim sumještanima najpoznatiji je Vaš rad povezan upravo s poezijom Nikole Kraljića. Kada je i kako započela ta suradnja i odnos koji, možemo reći, traje još i danas iako Miko više nije s nama?

Kako rekoh, za tu je za mene dragocjenu suradnju najzaslužniji Damir Jakovčić. Nikola Kraljić te je 2003. godine „izgubio“ svoga dotadašnjeg izdavača i urednika, a trebao je izaći izbor iz Mikove poezije i prijevod tih pjesama na engleski, koje je priredio mladi riječki prevoditelj i književni kritičar Roman Karlović. Promocija knjige bila je zakazana za tradicionalni 14. kolovoza na Velih stenah pa je tada sve došlo u pitanje. Kako sam ja početkom srpnja u Galeriji *Lapidarij* radila na izložbi, Damir me pitao mogu li spasiti stvar: da odem u Rijeku u tiskaru, preuzmem rukopis i uredim knjigu, dadem joj naziv i nadzirem oblikovanje, prijelom i tisak te sudjelujem u njezinoj promociji na Stenah, uz Katicu Ivanišević, Romana Karlovića i samoga Mika.

Bila je to zbirka „Za sjevernim vjetrom“, prva Mikova knjiga u Nakladi *Lukom*. Ali za mene kao urednicu, ona nije bila prva nego tek 2004. godine „Luđak na Timoru“, zbirka u kojoj nisam bila samo izvršna formalno-tehnička urednica. Naime, Roman Karlović je samostalno napravio izbor pjesama i odredio njihov redoslijed, dakle oblikovao rukopis, na koji ja nisam imala nikakvog utjecaja. Od sljedećeg ljeta bilo je drugačije, od tada sam se mjesecima bavila Mikovim rukopisima, ulazila u njihovu srž, radila na njima u suradnji s pjesnikom, osmišljavala i slagala zbirke, prije nego će biti spremne za oblikovanje u knjigu. Taj dio uredničkog posla najviše volim jer je kreativan i nadahnjujući s

obzirom na to da omogućava uranjanje u razmišljanja, maštu i dušu samoga autora i pomaže mu da preoblikuje i dotjera sve što je potrebno prije nego rukopis bude spreman za formu knjige.

Ta je suradnja zbližila Mika i mene, izgradila povjerenje među nama i pokrenula naše prijateljstvo. A rezultat je do njegova odlaska 2015., 11 zbirki poezije i jedna šarmantna prozno anegdotalna knjižica sjećanja na njegova velikog pok. prijatelja, slikara Otona Glihu i njegovu suprugu, kiparicu i slikaricu Milu Kumbatović, jednostavno naslovljena „Moj prijatelj Oton“. Nakon Mikovog odlaska, iz njegove sam rukopisne ostavštine izdvojila pjesme za još tri zbirke i objavila ih uz potporu Općine Omišalj, u Nakladi *Lukom*.

U PRIPREMI NOVA KNJIGA IZ OPUSA NIKOLE KRALJIĆA

*I za iduću godinu pripremate još jednu knjigu njegovih pjesama?

Da. Riječ je o izboru iz cjelokupnog opusa Nikole Kraljića, pjesme koje su po mišljenju prof. dr. Sanjina Sorela, književnog teoretičara i kritičara, obilježile pjesnikov opus, svojevrsni „kameni međaši“ Mikove poetike, tipične za njega, po kojima je značajan i po kojima će ga se pamtiti. Barem prema Sorelovom stavu, jer on je autor izbora i eseja o Kraljiću koji prati taj izbor.

Takav izbor, uz sabrana djela, uobičajen je i nužan nakon smrti autora jer predstavlja rezime autorova stvaralaštva, a novim čitateljima pruža uvid u njegovo djelo. Koristan je i književnim istraživačima i teoretičarima kao polazište za njihova daljnja traganja, formiranja mišljenja, valorizaciju i značenje autorova opusa u kontekstu ukupne književnosti. Vrijeme je da se i o pjesničkom opusu Nikole Kraljića progovori u tom kontekstu. Uz svesrdnu pomoć Općine Omišalj, koja vjerno i predano već desetljećima podupire i prati toga svoga istaknutoga značajnog sumještanina, čuvajući i njegujući sjećanje na Mika i njegovu umjetnost i nakon njegova odlaska. Jer svjesni su da je djelo Nikole Kraljića važan dio omišaljske baštine i kulture, ali i zalag stasanju i izrastanju nekoga budućeg književnika kojim će se jednako ponositi.

B.Č.

STOMORINA – SPOJ VJERE I TRADICIJE

Najstariji marijanski blagdan, Vela Gospa, u Omišlju zvan Stomorina, proslavljen je prema drevnim običajima trodnevnim vjerskim i svjetovnim slavljem. Tradicija koja seže godinama, pa i stoljećima unazad nije prekinuta ni ove godine, pa je tako priprema započela mnogo ranije od samoga blagdana, učenjem novih, mlađih generacija omišaljskim narodnim plesovima te slaganjem *bandire*. Sama je svetkovina počela dan uoči blagdana, kada je u crkvi iznad glavnog oltara, u čast

Majci Božjoj, napravljena *stomorina*: na metalni obruč privezane su kruške, smokve i grožđe, voće koje zri u to doba godine. Iste su večeri, odnosno za rana jutra, mladići i djevojke postavili *bandiru* na Placi. Taj simboličan prikaz Marijina uznesenja na nebo, sa zborom anđela na sve četiri strane svijeta, u Omišlju se njeguje od davnina. Mladići i djevojke na konopce su privezali facole, raznobojne svilene marame, i sezonsko voće, slično kao u crkvi. U sredini, na čvorištu konopaca, zajedničkim su snagama

dignuli *bandiru*, šareni stijeg s krunom koji simbolizira Mariju.

Idućega dana brojni su vjernici pohitali na jedno od tri misna slavlja u župnoj crkvi posvećenoj njihovoj nebeskoj zaštitnici. Nakon *Vele maše* župni je zbor izveo tradicionalni koncert s nizom marijanskih skladbi, a uz soliste priključio se i dječji crkveni zbor kojem se publika posebno obradovala. Oba zbora godinama vodi s. Valentina Marinović, a na orguljama prati Luka Španjić.

FOTO: UDRUGA TRAGOM HRVATSKE BAŠTINE

Svjetovno slavlje započelo je na Rokovu, 16. kolovoza, nizom kulturno-zabavnih događanja. Večer posvećenu plesu, pjesmi i zabavi otvorila je folklorna sekcija KUD-a „Ive Jurjević“, mlađa, a kasnije i starija, pokazavši brojnoj publici ono što su vježbali nekoliko mjeseci ranije. Uz

potporu i organizaciju Mjesnog odbora Omišalj, Općine i Turističke zajednice te udruga s područja Omišlja i Njivica, proslava se odvijala na nekoliko lokacija: na Velih stenah odjekivala je klapska pjesma muške klape Tramuntana, Prikeštelom je svirao poznate hitove *Funbox*

band, a na Placi, gdje je šušur bio najveći, izmjenjivale su se zabavne grupe *Fortunal* i *Infinity*. Za gastronomsku ponudu pobrinuli su se lokalni ugostitelji i članovi k.u. *Omišjanski babani*.

FOTO: S. HULAK

IZLOŽBA SAKRALNE BAŠTINE

Tradicionalno, u organizaciji Društva za poljepšavanje Omišlja nedjelju prije velikog blagdana otvorena je u galeriji „Lapidarij“ izložba sakralne baštine „Omišaljske crkve i kapele“. O izložbi su govorili tajnica DZPO-a Margareta Božić, omišaljski župnik dr. Anton Bozanić, autor izložbe i kataloga Theodor de Canziani te predsjednica Općinskog vijeća Dunja Mihelec.

– Omišaljska je župa, dok su neke u potpunosti nestale. Napuštenih crkava i kapela iz različitih povijesnih razdoblja ima barem dvadesetak. Najstarija je crkva na Mirinama, zatim Sv. Ćirila (Kurilova) na Ertu, Sv. Kvirin itd., pojasnio je župnik i povjesničar A. Bozanić, dodavši da se pojedinim crkvama zameo gotovo svaki trag, no toponimi otkrivaju da se na tom prostoru nekada nalazila crkva ili kapela, poput primjerice Stogate.

STOMORINA USKORO I NA FILMU

Dodajmo i da je ovogodišnja Stomorina, odnosno običaji što se uz nju vežu, zabilježena i za filmske kadrove u filmu „Tragom sopela, sopila, sopel“ što ga priprema Udruga „Tragom hrvatske baštine“. – Završnica proslave Stomorine na Rokovu je u Omišalj privukla brojne ljubitelje tradicijske baštine. Spektakl na omišaljskoj Placi priredilo je 50-ak članova KUD-a „Ive Jurjević“. Na stoljetnoj Placi tradicijske plesove *tenec*, *verec* i *bakarsku* izvela je starija folklorna skupina uz sopce braću Antona i Zorana Đundeke. Ponos folklornog društva je dječja skupina kojoj su sopli mladi sopilaši Dominik Feretić i Ivan Antončić. Ekipa Udruge „Tragom hrvatske baštine“, za potrebe snimanja filma „Tragom sopela, sopila, sopel“ sve na Placi ćutila je i naravno, kamerom bilježila. Prije same proslave u svoj dom primila nas je Jelka Sormilić, gospođa u najboljim godinama koja je s nama podijelila sjećanja o Stomorini njezine mladosti. Večer za pamćenje, a domaćinima svaka čast na očuvanju svoje bogate baštine, napisali su, uz fotografije, na svojoj stranici Udruge, a mi dodajemo: Hvala što ste nas odabrali!

VEČER POEZIJE POSVEĆENA NIKOLI KRALJIĆU

Sedma godina prolazi otkada na tradicionalnim večerima poezije uoči blagdana Vele Gospe na Velih stenh ne prisustvuje Omišljanin Nikola Kraljić, bard čakavske poezije i jedan od najvažnijih pjesnika primorskoga kraja, kako su ga nazvali brojni teoretičari književnosti. No, unatoč fizičkom odsustvu, on prisustvuje duhom, kroz pjesničke stihove što su ostali iza njega. A ostalo ih je zaista mnogo: u pola stoljeća njegova javnog djelovanja ukoričeno je 36 izvornih zbirki poezije i pjesničke proze, za koje je ubrao mnoštvo priznanja i uglednih nagrada, među ostalim i za životno djelo Općine Omišalj. I nakon njegove smrti, zaslugom njegove dugogodišnje urednice Mirjane Šigir objavljene su još tri zbirke, a upravo je ona osmislila večer posvećenu Miku i iz bogate pjesničke ostavštine izabrala pjesme koje su, uz pratnju na gitari Filipa Flege, čitale Dragica Vukušić i Lucija Mahulja. Pjesme su bile podijeljene na njegovu raniju fazu i one iz posljednjeg desetljeća, a o njegovoj veličini i važnosti u hrvatskoj književnosti pročitane su neke od književnih kritika i recenzija.

STOMORINU PROSLAVILI BOČARI I TENISAČI

Tradicionalno, obilježavanju Stomorine priključili su se i sportaši.

Prvi su sa slavljem započeli bočari na jogu u Omišlju. U organizaciji Udruge veterana Domovinskog rata, Podružnice Omišalj i omišaljskoga Mjesnog odbora, od 9. do 13. kolovoza u večernjim je satima, kako bi se izbjegle nesnosne vrućine, igran bočarski turnir na kojem je sudjelovalo osam ekipa iz Punta, Njivica i Omišlja. Dobar odaziv publike i suptilno navijanje davalo je „kuraja“ bočarima pa je, očekivano, najviše uzbuđenja donijela sama završnica u kojoj su slavili Ivica Spicijarić i Tonči Ilijić, pobijedivši suparnike Ivana i Nikolu Grega. Treća je bila ekipa iz Punta, dok su četvrto mjesto zauzeli Barešić Luka i Željko i Grego Nikica. Pehare im je, ispred Općine Omišalj, uručila Jelena Bigović, voditeljica Odsjeka za društvene djelatnosti i opće poslove. Uz to, nagrađeni su i najbolji košticač (Ivica Spicijarić), najbolji izbijač (Ivan Grego), najmlađi bočar (Filip Ilijić) i najstariji bočar (Ivo Belan). Posebna je zahvala upućena njihovom bivšem kolegi bočaru, Ranku Vortiću, koji zbog invaliditeta više ne može sudjelovati na bočarskim turnirima. Dodajmo i da je tijekom posljednje bočarske večeri, uz dobro jelo i živu glazbu, održana degustacija vina u organizaciji Udruge vinara otoka Krka „Bukaleta“.

Prijateljski teniski turnir se odvijao na terenima u naselju Kijac od 11. do 12. kolovoza. S obzirom na to da je naglasak ovog turnira stavljen na druženje zaljubljenika u bijeli sport, iz šešira su se vadili parovi ne bi li tako svatko dobio priliku igrati, bez obzira na spol ili kvalitetu, odnosno jačinu igre. Okupilo se 60-ak igrača za koje je TK „Njivice“ osigurao okrepju u jelu i piću. Idućega je dana u prostorijama Kluba održana fešta u povodu Stomorine, što je okupila 100-ak članova i simpatizera TK „Njivice“. Zabavljali su

ih Robi&Prco, a organizator je iskoristio priliku i podijelio priznanja koja se odnose na Prvenstvo Kluba.

Prvenstvo TK „Njivice“ trajalo je od 27. srpnja do 12. kolovoza, a natjecali su se muški parovi u kategoriji A (jači) i B (slabiji) te mješoviti parovi. Pedeset i dva natjecatelja odigrala su 31 meč iz kojih su se iskristalizirali pobjednici: u jačoj skupini pobijedili su Damir Krnjaz i

Nino Abramović, u slabijoj su dominirali Jozo Puškar i Nedjo Jeličić, a u mješovitoj kategoriji Abramović Vera i Nino. Svi su nagrađeni dobili nagrade sponzora, večeru za dvoje u raznim ugostiteljskim objektima iz Njivica.

PROSLAVLJENA MALA GOSPOJA, ZAŠTITNICA NJIVICA

Vjerska, zabavna i sportska događanja obilježila su ovogodišnju proslavu Rođenja Blažene Djevice Marije u Njivicama, što se slavi 8. rujna. Na sam spomendan u jutarnjim je satima održana misa za hodočasnike iz Sužana koji tradicionalno desetljećima dolaze u Njivice, potom župna misa u 10:30, a najsvečanije je bilo na večernjoj svečanoj koncelebriranoj svetoj misi i procesiji u 18 sati koju je predvodio mons. Mate Uzinić, nadbiskup koadjutor riječki. Osim Njivičara, okupili su se brojni vjernici iz Omišlja i okolnih župa, a uz nadbiskupa u misi su sudjelovali vlč. Josip Vidas iz Njivica, vlč. Anton Bozanić, dekan Omišaljskoga dekanata te vlč. Dinko Justinić, nekadašnji

njivički župnik. Svečano slavlje uljepšali su članovi Folklornoga društva Njivice koji su bili obučeni u narodne nošnje i uz zvuke sopela povelili procesiju. Govoreći u svojoj propovijedi o značaju blagdana Male Gospoje, Marijinu rođenju i početku boljega svijeta, mons. Uzinić istaknuo je: - Dozvolimo Mariji da bude za nas božja influencerica, naš odgovor na božji poziv i poslanje na nas. On za nas ima jedinstven plan, svakog nas želi uključiti u plan spasenja u kojem Marija ima posebnu ulogu. Njivički je župnik iskoristio priliku zahvaliti brojnim vjernicima koji su hodočastili iz drugih mjesta, kao i župljanima Njivica koji su se pobrinuli za uređenje i čišćenje crkve, kolegama svećenicima koji su

bili uz njega i predstavnicima Općine na čelu s načelnicom. Po završetku mise, noseći vrijednu restauriranu oltarnu palu svoje Nebeske zaštitnice, procesijom kroz mjesto i moleći putem svetoj krunici, još s jednom izmollili nebeski blagoslov za svoje mjesto i župljane. Kiša koja je toga dana trebala obilno padati ipak je pričekala neko vrijeme i dopustila održavanje zabave na Placi za sve Njivičare. Plesalo se i pjevalo uz grupu *Fortuna*, a za dobro jelo i piće pobrinuo se restoran *Rivica*. Pokrovitelj slavija, i onog vjerskog i onog kulturno-zabavnog, bio je Mjesni odbor Njivice.

I SPORTAŠI SLAVILI DAN SVOJEGA MJESTA

Malu Gospoju proslavili su i njivički sportski klubovi tradicionalnim turnirima u šahu, vaterpolu i tenisu. Vikend prije blagdana u Njivicama se, tradicionalno, igralo vaterpolo. Mladi su njivički vaterpolisti VK „Palada“, na čelu s trenerom Nikolom Dapčićem, ugodili vaterpoliste riječkog „Primorja“, uzrasta 2010. i mlađi. – Moramo priznati da su nas naši dečki ugodno iznenadili jer su im to bile prve službene utakmice. Svi su dali svoj maksimum pa i

rezultat nije izostao. Vidljivo je da ova ekipa ima veliki potencijal za napredak, naravno ako budu marljivo trenirali, izjavio je trener Dapčić. Iako rezultat nije bio najvažniji, dodajmo da su u prvoj utakmici domaćini

pobijedili s rezultatom 11:5, dok su drugu izgubili s dva gola razlike.

Teniski turnir na igralištu u naselju Kijac igralo je devet muških i tri mješovita para. Igralo se u četiri skupine, što znači da su pobjednici svojih skupina plasirani u polufinale te su igrali meč za finale i, na koncu, pobjednika turnira „Mala Gospoja“. Veseli da je ovaj turnir postao dosta popularan pa je tako okupio vrlo jake igrače iz susjednih teniskih klubova, „Opatije“, „Kvarnera“ i „Pečina“ koji su igrali po pravilima Hrvatske udruge veteranskih tenisača

kako bi se ovaj turnir mogao bodovati za Prvenstvo Hrvatske. Domaćina su predstavljala četiri para, a sve je uvodno pozdravio Josip Đurđević, predsjednik Odbora za kulturu, sport i društvene djelatnosti. Pobjednicima turnira organizator je osigurao vrijedne nagrade.

U Društvenom centru „Kijac“ Šahovski klub „Kijac“, uz

pomoć Udruge „Obitelj za mlade“ i logističku potporu Šahovske škole „Goranka“ održan je šahovski turnir za mlađu kadetsku skupinu. Dvadesetak mladih šahista, od kojih su neki bili početnici, igralo je ovu kraljevsku igru u jutarnjim satima 10. rujna u pet kola, pod budnim okom suca Hrvoja Jurkovića i pomoćnog suca Gorana Mufića. U pauzi za ručak mladi su igrači imali priliku gledati međunarodni ogled s velikim figurama ispred DC-a, u kojem su se nadmetali međunarodni šahovski majstori Franc Zavašnik (Slovenija) i Goran Mufić (Hrvatska). Rezultati mlađih kadeta su sljedeći: prvo mjesto osvojio je Mauro Brusić, drugo Nikola Radojivoj, a nakon njih pozicionirali su se do petog mjesta Karlo Brusić, Mak Muminović i Val Muminović. Najuspješnije kadetkinje su Tea Morožin, Nikol Bogović, Sarah Rukavina Stanić i Sanda Bralić.

RAZGOVOR

SARA KIRINČIĆ, PLESAČICA SVJETSKOG KALIBRA

Sara Kirinčić, petnaestogodišnjakinja iz Njivica, članica plesnog kluba *Dance Queen*, do sada vrlo uspješna na mnogim natjecanjima, sudjelovala je na *Dance World Cup-u* koji se ove godine održavao u San Sebastianu u Španjolskoj od 24. lipnja do 2. srpnja. Sara je predstavljala Hrvatsku u juniorskoj konkurenciji kao solistica u plesnim disciplinama balet, show, jazz i contemporary modern među 50 država svijeta. Osim što je izborila kvalifikacije za svjetsko natjecanje, u ovoj plesnoj godini osvojila je preko trideset medalja na raznim natjecanjima među kojima i posebne nagrade za najbolji ženski talent na *Dance staru* i nagradu za najboljega juniorskog solistu na kvalifikacijama za *Dance World Cup (DWC)*. Svi ti uspjesi povod su za razgovor s njome u ovom broju „Glasnika“.

Sudjelovati na DWC-u veliki je uspjeh. Možeš li nam reći kakav je osjećaj biti dijelom jednog tako velikog natjecanja?

Sudjelovati na svjetskom natjecanju i predstavljati Hrvatsku je predivan osjećaj. Natjecati se s plesačima iz Južne Afrike, Meksika, Engleske, Irske, Kanade, Škotske i brojnih drugih država je stvarno posebno jer je Hrvatska mala zemlja i sam plasman na takvo natjecanje je samo po sebi uspjeh. Ujedno predstavlja i veliku priliku za stjecanjem novih znanja i mogućnost napredovanja. U sklopu natjecanja bile su održane i plesne radionice poznatih svjetskih koreografa i plesnih učitelja.

PLES SASTAVNI DIO ŽIVOTA

Kada si se počela baviti plesom i što ples tebi znači?

S tri godine sam počela trenirati gimnastiku, a onda paralelno i zumbu. Nakon što smo bili pozvani da gostujemo na produkciji plesnog kluba *Dance Queen* dogodila se ljubav na prvi pogled i znala sam da tamo želim plesati. Kraljevica nam nije baš bila usput i tamo nikog nisam poznavala, ali od prvog dana sam se uklopila zahvaljujući izvrsnim trenerima. Tako je ples postao sastavni dio mog života i ne mogu zamisliti dan bez njega. Danas imam puno plesnih prijatelja i uživam trenirati s njima.

Možeš li nam objasniti kakvim se točno plesom baviš i koje su njegove specifičnosti?

Plešem umjetničke plesove jazz, show, modern i balet. To su plesni stilovi s brojnim okretima, skokovima i drugim tehničkim elementima, a posebnost im daje osobna kreativnost i ekspresija svakog plesača. Natječem se u grupama,

formacijama, duu i kao solistica. Jazz, show i modern plesovi priznati su od Olimpijskog saveza kao sportski plesovi te sam ujedno i registrirana kao sportaš i član sam Hrvatskoga sportskoga plesnog saveza. Natječem se na plesnim festivalima i sportskim natjecanjima u Hrvatskoj i u inozemstvu.

NAJBOLJA VEĆ OD PRVIH PLESNIH KORAKA

Koja bi natjecanja ili uspjehe do sada izdvojila kao tebi najdraže?

Među najdražima bih izdvojila prvo natjecanje kada sam imala sedam godina i osvojila prvo mjesto i nagradu za najbolju mini solisticu cijelog natjecanja na *Dance Festu* u Novom Sadu, zatim osvojeno treće mjesto kao solistica u jazz kategoriji na *Dance World Cup-u* u Portugalu te osvojenu posebnu nagradu na *Dance World Master-u* kao najbolja solistica u umjetničkim plesovima.

Postižeš vrhunske rezultate što sigurno iziskuje jako puno treninga. Kako to uspijevaš uskladiti sa svojim školskim obavezama?

Učenica sam drugog razreda gimnazije u Krku i mogu reći da mi je dosta zahtjevno uskladiti školu i treninge, s obzirom na to da treniram svaki dan, neke dane u tjednu imam i po više treninga, a treniram i vikendom. Međutim, uz puno volje i truda i dobre profesore i trenere sve se može.

PRIPREME ZA SVJETSKO NATJECANJE U EGIPTU

Kako si provela ljeto?

Ljeto sam provela „radno“. Sudjelovala sam na četiri plesna kampa u Ljubljani, Kraljevici, Dubrovniku i Novom Sadu. Za kampove u Dubrovniku i Novom Sadu dobila sam stipendije na temelju plesnih uspjeha u ovoj godini. Jako sam zadovoljna šta sam na tim kampovima

imala priliku raditi s vrhunskim plesnim pedagogima kao šta su Matevž Česen (profesor na Slovenskoj plesnoj akademiji), Miloš Isailović (koreograf i vrhunski plesač suvremenog plesa i klasičnog baleta), Petra Jeričević (pobjednica „Plesa sa zvijezdama“ 2013.), Sam Saleter (koreograf i plesni učitelj) i mnogi drugi.

Kakvi su ti planovi za bližu, a možda i daljnju budućnost?

Počinje nova plesna godina te počinjem s priprema za nova natjecanja, među kojima je i svjetsko natjecanje IDO u Sharm El-Sheikhu u Egiptu za koje sam se kvalificirala. U planu za daljnju budućnost mi je i upis na neku od plesnih akademija.

Sari želimo uspješnu plesnu sezonu i uopće ne sumnjamo da će se za nju na svjetskim plesnim podijima tek čuti.

B. Č.

EKIPA IZ NJIVICA POBJEDNIK 17. BIG OM-A

Sedamnaesto izdanje omišaljskoga lova na veliku kvarnersku ribu, BIG OM-a, započelo je velikim šušurom, okupljanjem najvećeg broja prijavljenih posada do sada, njih čak 34 s oko 150 sudionika, sve mahom zaljubljenika u *big game* ribolov iz cijele regije, te velikim koncertom glazbenog sastava *Crvene jabuke* uz koji se plesalo do sitnih noćnih sati i vatrometom što je za početak natjecanja prošarao nebo iznad novouređene omišaljske Rive. Tri natjecateljska dana, 24. – 27. kolovoza, obilježila su lijepo vrijeme, dovoljno krupnih riba u moru i na udicama sretnih i dobro raspoloženih ribolovaca, dostatnu kvotu za ulov (nešto više od jedne tone), a kao šlag na kraju pobjeda domaćih posada.

Naslov pobjednika ovogodišnjeg BIG OM-a pripao je timu „Orca“ na čelu s njivičkim kapetanom Pavom Cindrićem koji je u vrlo tijesnoj završnici za tek nekoliko bodova više pobijedio puntarske kolege, tim „Punat 1“, na čelu s Tonijem Šulinom. Presudna je bila tuna od nešto manje od 100 kg koju je iskusni Cindrić, inače sudionik svih dosadašnjih i pobjednik nekoliko izdanja ovoga atraktivnog natjecanja, savladao za svega 17 minuta. Treće je mjesto osvojila slovenska posada „Ohana“ i kapetan Aleš Benda. Budući

SUDIONICI 17. BIG OM-A

da se BIG OM nalazi u sustavu svjetske organizacije *Offshore world championship*, pobjedniku je, osim nagrada, osiguran direktni nastup na svjetskom natjecanju u *big game* ribolovu u Kostariki. – Puno mi znači ova nagrada, iako ona nije prva. Drugi puta je moja posada prva i često smo u ovih sedamnaest godina sudjelovanja pri vrhu, ali je svaki puta jednako veliko zadovoljstvo i veselje. Bilo je ludo i napeto, do zadnje sekunde.

Osam bodova, odnosno tek 1,3 kg ribe je razlika između nas i drugoplasiranih, gotovo ništa. Ulovili smo tunu tešku 97,3 kg, jednu od 50 kg i jedna nam je nažalost pala s udice. Tuna, dakle, u našem akvatoriju ima, za to se ne treba bojati, kao ni za BIG OM koji je odavno postao jedno od najvećih, najprestižnijih i najpopularnijih sportsko-ribolovnih natjecanja, kazao nam je ushićeno i u slavljeničkoj atmosferi Cindrić, uz kojeg su se na

moru s velikim ribama hrabro borili R. Perić, B. Redžepi i B. Trifunović.

Dodajmo da su svake večeri, po povratku brodice u luku, sportskom nadmetanju svjedočili natjecatelji, ali i brojni znatiželjnici koji su se okupljali na Rivi Ivana Pavla II. i pratili napeto vaganje ulova. Najbrži su mogli i kušati

tunu na žaru te se zabaviti uz glazbu koju su za njih priredili organizatori, članovi omišaljskoga Kluba za sportski ribolov na moru „Big Om“, na čelu s Tomom Sparožićem, uz financijsku pomoć Općine i TZO-a Omišalj, TZ Kvarnera i Hrvatske turističke zajednice.

POBJEDNIČKA EKIPA

VAGANJE ULOVA UVIJEK NAJZANIMLJIVJE

OMIŠALJ UGOSTIO KRŠĆANSKI SPORTSKI KAMP

Kršćanski sportski kamp „Priprema-pozor-sad“ održan je u Omišlju od 4. do 8. srpnja u organizaciji *3KCRO Karate kluba* u kojem je sudjelovalo više od stotinu osnovnoškolske djece iz svih dijelova otoka Krka, a domaćin je bila Općina Omišalj.

Kamp su službeno otvorili župnik Anton Božanić i načelnica Mirela Ahmetović, nakon čega je uslijedio petodnevni program prepun zabave kroz sportske radionice koje su vodili profesionalni treneri, brojne igre i kršćanske radionice koje povezuju vjeru i sport. Centralno mjesto okupljanja bilo je u Društvenom domu Omišalj, a Kamp su financirale općine Omišalj, Dobrinj, Punat, Malinska-Dubašnica, Grad Krk i *Vitus Real estate*. Sva dobivena sredstva su proporcionalno podijeljena na broj prijavljene djece iz tih općina te je tako direktno umanjnjen trošak roditeljima za sudjelovanje djece u Kampu. – Kamp je bio svojevrsan spoj sporta i kršćanskih vrijednosti. Za osmišljavanje vjerskih radionica i sadržaja zadužen je bio tim od čak pet diplomiranih teologa koji su se trudili povezati iskustva iz sporta s kršćanskim vrijednostima na zanimljiv i inovativan način, kazala je Maja Šimičić Roksanđić, mag. theol. i jedna od organizatorica, i pojasnila: – Osnovna ideja Kampa je upoznati polaznike s nekoliko sportova, u želji da se kod njih proširi interes za sport, a onima koji još nisu pronašli sport kojim bi se bavili omogućiti upoznavanje s osnovnim tehnikama nekoliko sportova te ih senzibilizirati za bavljenje fizičkom aktivnošću.

Sve sportske radionice ostvarene su u suradnji s trenerima i sportašima iz

pojednog sporta koji se njime bave, kako bi se zagarantirala kvaliteta i stručno osposobljeno vodstvo. Ove su godine radionice osmišljene u suradnji sa sportskim klubovima iz Omišlja: *VK Glagoljaš*, *RK Omišalj*, *NK OŠK Omišalj* i *ŠRD Zubatac*. Polaznici su se upoznali i s plivanjem i planinarenjem. Uz ostale aktivnosti, sudionici su posjetili kulturne znamenitosti na području Omišlja, a osim sporta, kulture i vjere pronašlo se načina i za osmišljavanje službene himne Kampa koju su djeca naučila i otpjevala, a doznali smo da je u izradi i pripadajući spot s kadrovima s Kampa. – Kamp „Priprema-pozor-sad“ spaja dvije vrijednosti koje su se pokazale iznimno važne u izgradnji mladih ljudi: vjeru i sport. Vođeni krilaticom „U zdravom tijelu – zdrav duh“, osmislili smo petodnevni program za mlade koji uključuje pouku u vjeri, posjet kulturnim i prirodnim znamenitostima i bavljenje sportovima te tako cjelokupno zahvaća značajke važne za zdrav odgoj i razvoj mladih osoba. Radi epidemiološke situacije uzrokovane Covidom većina djece i mladih je mjesecima bila onemogućena bavljenjem

sportom, socijalizacijom s vršnjacima i prisustvovanju raznim okupljanjima. Psihofizički razvoj djece neminovno uključuje druženje s vršnjacima, fizičku aktivnost i stvaranje ispravne ljestvice vrednota. Stoga je više nego ikada potrebno resocijalizirati i aktivirati mlade koji su vrlo osjetljiva i ranjiva skupina, zaključila je Šimičić Roksanđić. A kako to bolje ostvariti no kroz druženje, igru, sport, učenje novih vještina, razvijanje socijalnih kompetencija i izgradnju neprolaznih duhovnih vrijednosti.

ODRŽANA NOĆ ZUBACA

Sredinom kolovoza na novouređenoj omišaljskoj Rivi Ivana Pavla II. održana je tradicionalna ribarska fešta „Noć zubaca“ u organizaciji ŠRD „Zubatac“. Svemu je prethodilo ribolovno natjecanje u jutarnjim satima u kojem su ribarsku sreću okušali i mladi i stari. Ranoranioci su bila djeca uzrasta do 12 godina koja su već u 7:30 štapom s obale prikupljala svoj ulov. Zainteresiranih je bilo šesnaest, i dječaka i djevojčica, lovili su pod budnim okom iskusne trenerice Mare Magdić i ulovili ukupno nešto više od dva kilograma ribe, odnosno dvadesetak ribica, a poredak je u konačnici bio sljedeći: najveću ribu, cipla od 340 g, ulovila je Andrijana Vitezić, koja je uz to ulovila još nešto ribica i po ukupnom ulovu zauzela prvo mjesto. Tek s desetak grama manje za njom je zaostao Tan Tiška, a treće je mjesto, s ukupno ulovljenih 229 g ribe, zauzeo Bono Verbić.

U klupskom natjecanju ribolova s barke najuspješniji je bio tim *Barracuda*, na čelu s kapetanom Bojanom Cestarom, koji je toga 12. kolovoza ulovio tunu od 90 kg. Tuna je potom donirana ŠRD „Zubatac“ čiji su je članovi na ribarskoj fešti podijelili posjetiteljima. Drugi po ribarskoj uspješnosti i umješnosti bio je tim *Kvarner fishing*,

dok je treće mjesto zauzeo *Tim2*. Svi su, naravno i mladi i stari, nagrađeni za svoj trud vrlo korisnim ribolovnim materijalom.

Bogata ponuda ribljih i mesnih jela, za koje je bila zaslužna novoootvorena konoba Mulić na Rivi, privukla je dosta posjetitelja koji su uživali uz glazbu zabavnog sastava

Cukar & Caffè. Na tanjurima mnogih tako su se, osim tune, našli mrkač na salatu, morski pas, čevapčići, sve uz kapljicu vrbničke žlahtine, a mnogi su se zabavili i navijajući u igri puzanje konopa između članova DVD-a „Njivice“ i ŠRD „Zubatac“.

E.J.

VELIK INTERES ZA ŠKOLU TENISA

Nezapamćen interes za Školu tenisa koju je i ove godine organizirao Teniski klub *Njivice* okupio je čak 42 polaznika, duplo više nego prijašnjega ljeta. Bijeli sport učili su i trenirali od početka srpnja, kroz deset sati i uz stručno vodstvo licenciranog trenera Leona Abramovića, a svoju su obuku mogli produžiti i kroz mjesec kolovoz kada je održan napredni tepčaj. Kotizacija za 10 sati iznosila je 250 kn, a uz Općinu Omišalj financijski ih je poduprla i Radenska Studena. Za sve je polaznike po završetku osigurana diploma i prigodna majica koje su im na završnoj svečanosti podijelili predsjednik kluba Mišo Renčić, tajnik Vjeko Jakominić i predsjednik općinskog Odbora za kulturu, sport i društvene djelatnosti, Josip Đurđević. – Veseli me doista velik interes za našu Školu tenisa, nismo to očekivali i bili smo, nažalost, prisiljeni odbiti neke zainteresirane jer imamo samo jednoga trenera koji ne stigne sa svima kvalitetno raditi. Veseli i podatak da je većina polaznika iz naše općine i da ih je dosta pohađalo i prošlogodišnji tečaj. Njivicama i Omišlju se smiješi svjetla teniska budućnost, rekao je predsjednik Kluba Mišo Rinčić.

ŠKOLA PLIVANJA U ORGANIZACIJI VK PALADA

Vaterpolo klub *Palada* i ove je godine početkom kolovoza organizirao Školu plivanja i vaterpola na njivičkom plivalištu ispred hotela *Miramare* za sve zainteresirane početnike u plivanju. O potrebi ovakvoga tečaja najbolje govori podatak da ga u *Paladi* organiziraju iz godine u godinu i uvijek je dobro posjećen, odnosno mjesta bivaju popunjena u rekordnom roku. Ništa drugačije nije bilo ni ove godine. Više od dvadeset mališana uvježbavalo je plivačke vještine svakoga dana u popodnevним satima od 1. do 10. kolovoza pod vodstvom iskusnih trenera na čelu s Nikolom Daščićem, predsjednikom VK *Palada* i, kako smo doznali, svi su jako dobro napredovali i naučili plivati.

MEMORIJALNI RUKOMETNI TURNIR „FRANJO KLAČIĆ“

U spomen na svog nikad prežaljenog, pokojnog trenera, Rukometni klub „Omišalj“ u školskoj sportskoj dvorani u Malinskoj 10. je rujna održao šesti po redu Memorijalni rukometni turnir „Franjo Klačić“. Natjecale su se četiri ekipe seniorki, a najboljom se pokazala ekipa ŽRK „Udamnik“ iz Velike Gorice koja je sa šest golova razlike u finalu slavila pobjedom nad RK „Liburnija“ iz Opatije. U utakmici za treće mjesto pobjedu je zasluženno odnijela ekipa ŽRK „Murvica“, savladavši domaćina, RK „Omišalj“, nadmoćnim rezultatom 32-16.

Spomenimo i da su u pauzi između utakmica priliku za uigravanje u prijateljskom susretu protiv ekipe ŽRK „Zamet“ imale su i djevojčice godišta 2008. i mlađe. – Čestitke svim ekipama na dolasku te fer i korektnoj igri. Ovaj je turnir poslužio kao dobar uvid u spremnost ekipa za nadolazeće prvenstvo za koje se nadamo da će

naše seniorke biti uigranije i spremnije nego na ovom turniru, poručili su iz vodstva Kluba.

OŠK OMIŠALJ

PREZENTACIJA KLUBA I
POJAČAN ULAZAK U NOVU
SEZONU

NK OŠK Omišalj početak sezone najavio je na nevakadašnji način: atraktivnom promocijom novih dresova i igrača u središtu Omišlja toplog popodneva prvoga dana rujna. – Drago mi je što ste se okupili u ovako velikom broju da pružite podršku vodstvu kluba, seniorima i klupskoj budućnosti, najmlađim nogometašima. Koliko ja znam, nikada se nije dogodilo ovako nešto. Osjetili smo potrebu na ovakav način zahvaliti se lokalnoj samoupravi, koja nas prati u svemu, rekao je predsjednik OŠK-a Nikola Turčić. Pred brojne okupljene mještane Omišlja, i mlade i stare, stao je novi trener Branko Panić i 25 seniora, pojačana sedmoricom novih igrača, u novim dresovima iza čijeg dizajna stoji Dražen Abramović. Prvotimci su pozdravljeni glasnim pljeskom, a najveći je dobio kapetan OŠK-a

Ahmad Sharbini. - Naše su želje pokušati se plasirati u viši rang. Mislim da smo se dobro pojačali, prije svega s novim trenerom Brankom Panićem, koji je vrlo autoritativan i odgovoran stručnjak. Nakon što su došli novi igrači ne treba bježati od toga da su nas prepoznali kao favorite. Za visoki plasman treba se dosta toga poklopiti, no vjerujem da ćemo zasigurno biti u vrhu ljestvice, kazao je Turčić, zahvalivši glavnim sponzorima, Triglav osiguranju i

Općini Omišalj na podršci koju im daju.

Posebnu zahvalnicu i loptu s potpisima za doprinos OŠK-u dobila su dvojica igrača koja su se oprostila od prve ekipe, Igor Dajdžić i Luka Mihalović. Uslijedila je šetnja središtem mjesta, a zaigrao se i mini nogomet na za to pripremljenom terenu Prikeštelom, u kojem su sudjelovali seniori i najmlađi OŠK-ovci.

FOTO: L. TABAKO

MINI ŠAHOVSKI TURNIR U OMIŠLJU

U Omišlju se, godinama, u Klubu 60+, okuplja nekolicina Omišljana, i poneki gost i, iz zabave i zadovoljstva, igra šah. Koncem srpnja dogovorili su se da po prvi puta održe mali šahovski turnir. – Bilo nas je četvero, ali smo svi od reda veliki zaljubljenici u šah. Igrali smo po principu svatko sa svakim,

u dva kruga, prenio nam je jedan od sudionika. Konačan poredak bio je sljedeći: prvo mjesto osvojio je Borko Rašula, drugo i treće mjesto zauzeli su Kažimir Dukić i Ivo Belan, dok je četvrti bio Nikola Grego. Raduje spoznaja da i među starijom populacijom u Omišlju ima interesa za kraljevsku igru. Kako je

rekao naš kolumnist dr. Ivo Belan, tko zna, možda će upravo ovo neformalno natjecanje biti klica iz koje će jednoga dana isključiti pravi, organizirani šahovski klub koji će okupiti još omišaljskih šahista. Potencijali za to definitivno postoje.

MIHAEL I PAOLA GIROTTO POSTIGLI SJAJNE REZULTATE U VESLANJU

Mihael Giroto, mladi omišaljski veslač, vratio se početkom rujna iz Istanbula gdje je sudjelovao na Europskom sveučilišnom prvenstvu u veslanju. Kako smo doznali, sudjelovalo je tridesetak europskih sveučilišta, među kojima je bilo i zagrebačko. Zagrebački sveučilišni veslači osvojili su dvije brončane medalje u samcu i dvojcu bez kormilara, gdje je Mihael nastupio s Markom Ukropinom. Čestitamo Mihaelu na sjajnom uspjehu!

Istovremeno, Mihaelova starija sestra Paola nastupila je na Svjetskom veteranskom

prvenstvu u Liburni u Francuskoj, gdje je veslala osmerac s djevojkama do 27 godina te osvojila visoko četvrto mjesto. Samo nekoliko mjeseci ranije Paola je u istoj disciplini slavila kao europska prvakinja. Čestitamo! – Ponosni smo i sretni što iz Omišlja, iz našega maloga otočnog kluba, VK „Glagoljaš“, proizlaze vrhunski veslači te promoviraju i postižu zapažene rezultate, kazao je trener i predsjednik „Glagoljaša“ Dean Giroto.

- Prez malicije -

Dragi moji Omišjani i svi oni ki vole naš lipi Omišej,

morda će bit malo čudnovato ako vam rečem da sem i ja, penzijonerka, bila celi sedmi misec na godišnjem odmoru va Korčuli. Boje reć, vidit vnuki, sina i nevestu, pa sem ovo leto peno toga propustila va Omišju dok me ni bilo. Svi misle da penzijoneri niš ne delaju, pa njim ne rabi godišnji odmor. Oni ne znaju da je radno vrime va penziji 24 ure, a zove se: „Kako preživit?“, a to jako umara čovika.

Korčula je jako lipa, kako i cela Dalmacija, ma sekomu je doma najlipje, pa tako i meni. Preveli šušur, previše judi, svega previše zame i za moje leta... „Svugdi pojdi, doma dojdi!“ Ma ni ni to tako lahko. Kada sem pred par let putovala va Meksiko četernajst ur, zavećala sem se da više nikad neću poč na tako degi put. Tad još nis znala da ću od Korčuli do Krajevice, va 2022. letu, putovat trinajst ur. Za razliku od pasanih let, ovo leto nisu vozili ni avijoni, ni brodi. Seko lani boje! Jedino s čim sem se mogla vrnut doma je bi autobus. Ni tri Pelješke mosti nam ne moru pomoć. Žalosno i sramotno!

Dok ovo pišem, gjedam kroz poneštru, a zvena nalivica. Zakućilo se je nebo zgor Cresa i Učki. Rika je černa. Va „kutiću“, zgor Sv. Duha, još se vidi malo svitla, ma ne za dega. Sve više se ćuti vonj jeseni. Poćelo je lampat i germit. Ako nastavim deje pisat, čini mi se da ću svu dešperiju ka me je počela ćapivat, prehitit na vas, a to je zadnje će bim otela. Zato ću sada finit i nastavit kada sopeta pride sence. Nova srića, novi dan!

8. šetembra 2022. – rojendan blažene Divice Marije - Mala Gospoja

Vrime se i denes mrdi, ma va nadi je spas. Leto se pomalo bliži kraju. Vela Gospoja i Stomorina su za nami. Hvala Bogu, sve je lipo pasalo va miru i veselju. Istina, bilo je i ovo leto onih ki su samo kritikali, ma takovim ni pomoći. Oni su na ćudu sami sobum. Ni se rodi ki bi sekomu ugodi. Nikomu da su paćili dica po Placi, drugim pak paće osemsto let stari zvona va zvoniku. Najboje da jih znememo i na zvonik stavimo, osim anteni za Internet, sviteću reklamu za kiaučionicu, ili za novi model mobitela. Strah me je da će i do toga prit, ma se nadam da ja to neću doživit. Za me je dosta i previše i ovo će denes moram gjedat. Pred par dan sem „skoćila“ do Malinske, boje reć do banki ke više ni va Omišju, pa sem se malo prošetala do Bogović. Skoro me je kolpalo dok sem iskala kuću va koj sem proživela najlipje ditinstvo. Domišjala sem se kako bim z rana jutra tekla na poneštru vidit do kuda je sused Tome ariva zasadiť broskvu. Vrt je bi tuliko velik da mu je rabilo dnevi i dnevi da sve skopa. Nakon fanj vrimenta jedva sem našla kuću, a vrta više ni nanka jednoga. Nestali su Radići, Milćetići, Zidarići... Od kad je tamo priše turizam, sve je zaliveno s cimentom i spojeno od Svetoga Vida do Porta. Kuća

na kući, jedna gerja od druge. Če ti šoldi i pohlepa more učinit od čovika! Kroz glavu mi pasuje izraelska poslovica: „Oci jedoše kiselo grožđe, sinovima trnu zubi!“ Nakon te vele tugi, vero sem bila kuntenta kada sem se vernula va moj lipi Omišej ki, ruku na srce, još vavik ni tuliko ruvinan. Na moju velu žalost, veselje ni peno duralo. Dan za tim, šla sem do Konzuma i imam ča vidit. Prvo će sem pomislela: Sva srića da je naš veli slikar Oton Gliha pokojni, aš da vidi ovo će ja sada gjedam, denes bi sopeta umer. Na mesto naših lipih gromač, sada gjedam va dermun ograjen s meter visokim zidom. Još ne morem verovat da se denes more dobit dozvola za takovo svetogerje. Do

SEKI DAN BLIŽE JESENI

pred malo, svi smo grunjali na Homutno. Ako mene pitate, denešnje Homutno je omišjanski „Beverly Hills“ kuntra ovom.

Ne morem ni zamislit će bi bilo da denes-jutra svi tako ogradimo svoje dermuni. Z jedne bandi vela pojid za očuvanje naše baštini, a z druge pak, seki dela će ga je voja. Dvisto metar deje od ovoga „mesta zloćina“, judi ki imaju svoju štajicu ne sme niš na njoj prominit, nego bi vada i deneska morali spat va jaslah na senu, ako misle tamo živit. Ma vero će je previše, ni ni s kruhom dobro! Niki bi mora ovoj rahomeći stat na kraj.

Ma, pravo za pravo, ki denes ima vrimenta mislit na očuvanje baštini. Vaja mislit kako preživit ovu zimu. Zi svih banad nam se prite kako da će već jutra prit sudnji dan. Sva srića da smo to već peno puti pasali, a ono će vas ne ubije, to vas ojaća. Mi smo, hvala Bogu, već otvrdnuli.

Ištini za voju, od jutros razmišjam kako Šekspir: Poć va butigu, ili ne poć? Najraje ne bim šla, ma izgjeđa da ću morat, aš je frižider prazen. Verujte, vero me je strah. Prije sem hodela va butigu po jednu stvar, a kupila deset. Sada idem va butigu po deset stvari, a van pridem s jednum. Do

pred malo vrimenta sem se jako veselela poč do naše butigi, vidit one drage ženske ke prodavaju, ćut će je novoga, našalit se najviše na svoj račun i od srca se š njimi nasmet. A denes? Retko ka od njih ariva pogjedat va čovika i reć dober dan. Ma njim ni zamira, aš se vero vidi kako su mućni i zmortifikani, a da bi zač. Ni lahko seki dan po par puti na tuliko proizvodi minjat (dizat) ćjenu. Jušto kad pomisle da su zgotovili posal, drugi dan sopeta moraju deno novo. Nikada smo imeli pet-šest butigi va Omišju, a denes samo jednu, na dva mesta. Dogodi se i dan kada su obidvi zaperti. Tako je to kada nimaš prave konkurencije pa moreš delat će god te je voja. Ma ne pojidať se, aš vavik more bit gore. I kiosk je lani dela seki dan (i na nediju) do deset ur večer, a ovo leto dela samo jutrim, nediju zatvoreno. Glavno da seki dan napredujemo va sekome pogjedu! Govori se da će vlada zamrznut ćjeni, pa će vajda i te brižne ženske moć poč na zaslućeni godišnji odmor. Ja mislim da bi bilo peno boje svih nas zamrznut na tri misece, nego ćjeni. Svu veru imam va Putina ki je reke: „Smrznut ćete se kao vućji rep!“. Tako bimo svi bili na dobitku.

Seduro nam se govori kako rabi mislit pozitivno. Ja to vježbam dan i noć. Morem vam reć da pomore. Ove dnevi su svi jadni na pljačku va lni, a „brižni“ judi samo su delali svoj posal. I na kraju, za sve je sopeta najviše kriv penzijoner ki je ime previše šoldi na računu, a svi znamo da to ne more bit. Ako budete seduro misleli pozitivno, vidit ćete i sami da va sekome zlu ima i dobra pa tako i va ovom. Više od milijardu kun je rabilo pokrast da se ujedini cela liva banda va lipoj našoj. Buduć su doma pokrali skoro sve, sada bi bilo vrime da počnu krast zven naše granice pa da se konačno cela Hrvaska ujedini.

Ćujem da su naši penzijoneri željni poč sopeta nikamo na izlet. Ako se misle steplit ovu zimu, ja predlažem da gredu pobirat jabeka va Moslavinu. Tamo će se lipo družit s njihovimi penzijoneri i dvisto Nepalci. Kud ćeš boje! Hotel i hrana su besplatni i još će zaradiť 22 kune na uru. Ja mislim da je to prava prilika ku se ne smi propustit. Ili to, ili će pod krpaturom celu zimu jist faširano „meso“ bez kruha. Odućit rabi berzo, aš vrime je dragocjeno.

Jednog dana ćemo sjesti, zariti lice u dlanove i zapitati se, gdje se izgubilo ono „ima vremena“. I tek tada ćemo shvatiti da će vrijeme uvijek postojati, ali neće biti nas. Da smo propustili mnogo toga, čuvajući ga za neka „bolja vremena“. A bolja vremena ne postoje. Uzmi onda kako ti se nudi. Postoje prilike i postoji vrijeme. Rijetko ih čovjek zajedno sretne. Čekajući vrijeme, izgubimo prilike, čekajući prilike, izgubimo vrijeme.

Dostojevski

Srdačan pozdrav,
vaša M. K.

dr. Anton BOZANIĆ,

župnik Župe Uznesenja Blažene Djevice Marije

KOLUMNE

dr. Ivo BELAN

PREPOZNATI BOŽJA DJELA I NA NJIMA ZAHVALJIVATI – PRIVLAČNA SNAGA MARIJINA ŽIVOTA

Imamo li na čemu Bogu zahvaljivati i živjeti život u izvornoj punini?

Živeći u pomalo neobičnom vremenu ispunjenom opetovanim zabrinutostima i tjeskobama, počevši od koronavirusa, agresivnoga ruskog upada i divljanja na prostoru suverene države Ukrajine koje dovodi do općeg drastičnog poskupljenja najvažnijih energenata i izaziva nove strahove preživljavanja, s prvom se pitamo: Imamo li još snage i čemu se radovati u životu? Nismo li pritisnuti tolikim tjeskobama pa da od lišća više ne vidimo grane? A s vjerskog polazišta možemo se zapitati: Prepoznajemo li Božja djela i znamo li na njima zahvaljivati? Ne budimo naivni. Vjera ne predstavlja bježanje od stvarnosti, već naprotiv dublje zalaženje u srž problema. Nedavna proslava Velike Gospe pruža nam unutarnje svjetlo koje nas može ojačati i pružiti toliko potrebnu nadu.

Veličina u poniznosti

Proslava blagdana Uznesenja Marijina ili Vela Gospa, naslovnika župne crkve, u Omišlju označena nazivom Stomorina, upućuje vjernika na otkrivanje i prepoznavanja Marijine važnosti u kršćanskoj tradiciji. Veličina majke Isusove je u njezinom prepoznavanju Božjih djela u vlastitom životu u „djelima koja joj je Bog učinio“ te u iskrenom i dubokom zahvaljivanju za takva djela.

„Mali“ i „veliki“ ljudi

U normalnom životu, posebice u odnosu s drugima, tzv. „mali ljudi“ neke stvari ne vide, ne zapažaju, čak i bagateliziraju. Štoviše, karakteristika je takvih da znaju dobro uočavati nedostatke i slabosti „velikih“ i na njima se najčešće zaustavljaju, pričuvavaju te nerijetko posvećuju vrijeme tračevima. Posebice se to odnosi na ljude koji vode javne poslove, stoje na čelu većih organizacija, možda čak države i sl.

Na vjerskom polju događa se nešto slično. Ljudi slabe vjere ne primjećuju, nemaju se čemu čuditi, ne dive se pa zato najčešće ni Bogu ne zahvaljuju. Misle da sve što su napravili postigli su vlastitim naporima. Za nadarenosti i talente kojima ih je Bog obdario ne mare, misle da su oni za to zaslužni. Zahvaljivati Bogu za sve ono što od njega dobivamo, velika je stvar, predstavlja - izrečeno terminima vjere - iskonsku kršćansku veličinu.

Marija živi primjer zahvaljivanja Bogu

Marija predstavlja živi primjer pravog odnosa prema Bogu. Ona jednostavno prepoznaje na svakom koraku svoga života izvorno Božje djelovanje. Ona ne može a da Bogu iz dna duše, gotovo na djetinji način, ne zahvaljuje za sve što joj je učinio i podario. Dok izriče hvalu Bogu jednostavno zaboravljajući sebe i promatra u sebi i oko sebe Božje djelo. Promotrimo ovaj prekrasan svetopisamski Marijin kantik *Veliča* i postaje nam jasno da Marija govori kroz sebe, ali ne o sebi već o Božjem djelu. Marija je zrcalo u kome se zrcali Božje djelo spasenja i otkupljenja. U tome nam je Marija najveća pomoć i putokaz na vjerničkom životnom putu.

Marijanska pobožnost u srcu našega naroda

Marija ima osobito mjesto u srcu hrvatskog puka i vjernika. Njoj su se tijekom hrvatske povijesti podizale crkve i nazivalo je se raznim imenima: početkom boljega svijeta, vjernom odvjetnicom hrvatskoga naroda, kraljicom Hrvata. Mnogi su povijesni događaji vezani uz zazivanje Marijine pomoći i baš uz blagdan Vele Gospe. Prisetimo se sinjske alke ili bitke kod Lepanta 1571. godine u kojoj je sudjelovala i jedna krčka galija. U ukazanjima u Međugorju Marija se posvuda spominje, ali uz nju čitav svijet spominje hrvatsko ime i hrvatske riječi.

Što učimo od Marije?

Kraj Marije učimo prepoznavati Božje djelo i biti Bogu zahvalan. Učimo prihvaćati Božju riječ kako bi se moglo i za nas reći: Blago vama što ste povjerovali! Od nje učimo za svaku Božju riječ reći: Neka mi bude po tvojoj riječi. Kraj nje učimo da je najveća čovjekova veličina zahvaljivati za sve Bogu, posebice biti prijatelj s Bogom, kako je često naglašavao nedavno preminuli naš fra Roko Bonaventura Duda.

Koliko god moćnici ovoga svijeta misle da je sve u njihovim rukama, varaju se, kao što su se slični njima toliko puta tijekom povijesti prevarili. Svijet je ipak u Božjim rukama. Jedni to prepoznaju i drugačije razmišljaju, drugi se umišljaju, fantaziraju, nerijetko lutaju i prodaju maglu. U teška i tjeskobna vremena Marijin stav, ponašanje i djelovanje pruža unutarnju snagu i sigurnost.

NEMOJTE SE BOJATI BITI JEDAN OD ONIH KOJI TREBAJU DRUGOGA

Jedan od češćih problema koji se javlja u bračnom životu je nesposobnost da se kod bračnog partnera traži, odnosno zatraži emotivna podrška. Mnoge osobe sklone su okvalificirati traženje emotivne pomoći od osobe koja nam je najbliža kao ovisnost o toj osobi. A biti proglašen, optužen kao ovisna osoba postalo je skoro uvreda i pogrdna u našoj kulturi. Trebati nekoga danas se često smatra znakom slabosti, društvenim grijehom. Nažalost, izgleda da često izjednačujemo zdravu ovisnost, a to je kada se oslanjate i uzdate u onoga koga volite, da će zadovoljeti određene vaše potrebe s prekomjernom ovisnosti, a to je kada vaše potrebe potpuno iscrpljuju drugoga, kad tim potrebama nema kraja i kad ne mogu biti zadovoljene.

Činjenica je da ne postoji (osim možda u slučaju nekih pustinjaka) takva stvar kao što je potpuna samostalnost i nezavisnost. Nezavisnost i samostalnost znače biti slobodan i sposoban osloniti se i pouzdati se na svoje vlastite snage u životnoj borbi, ali istovremeno i biti dovoljno slobodan, fleksibilan i spreman zatražiti pomoć kad je trebate. Ne samo da svi mi imamo potrebu biti ovisni - bilo bi abnormalno da je nemamo - nego ne priznati to ustvari slabi i umanjuje i nas i one koje volimo. **I d e a l a n** međuljudski odnos uključuje i ovisnost i samostalnost, što zajedno dovodi do međuzavisnosti. Jedna žena kaže: „U nekim područjima moga života ja sam potpuno ovisna o svom mužu - zaista čak djetinjasto - i potpuno neovisna o drugim područjima, gdje nema potrebe da on čak i postoji. Međutim, najčešće se ispreplićemo: on treba mene, ja trebam njega. Osim toga, naša ovisnost nema nikakve veze s tim što je jedno od nas muškarac, a drugo žena. Još nešto, mi ne vodimo evidenciju tko daje više; život jednostavno teče svojim tokom.“

Ljudi koji su prekomjerno ovisni ne dozvoljavaju „prostor za slobodno disanje“ u međusobnim odnosima, nezasićeni su u svojim zahtjevima. Oni stalno traže iste stvari, stalno traže pomoć i što god im kažete njih ne zadovoljava. To je kruto ponašanje, isto kao i kod onih koji pokušavaju biti super - neovisni.

Svakako, kod ozbiljno poremećenih međuovisnosti potrebno je potražiti profesionalnu stručnu pomoć.

SVAĐA MOŽE BITI I KONSTRUKTIVNA

Valja držati na umu da ono čemu mi težimo je odnos iskrene uzajamnosti i mi ne možemo nikada biti stvarno neovisni, sve dok nismo čak dovoljno „neovisni“ da zatražimo pomoć bližnjega čovka. Razmislite leži li možda u vama uzrok zašto se vaš partner osjeća zasramljen ako vam priđe i zatraži pomoć emotivnog karaktera.

Povremeno među bračnim partnerima može sijevnuti i svađa u kojoj jedan drugog optužuje da „nikada nije spreman i sposoban da s vama razgovara“. Međutim, svađe ne moraju obavezno biti destruktivne. Ako vi slušate, a ne samo jednostavno upisujete pobjedničke poene, svađa može biti i sasvim konstruktivna. Vi možete, na primjer, utvrditi na koncu svađe da vaš bračni sudrug ne želi prisno prijateljstvo, istinsku intimnost, da vi ne možete s njim podijeliti određene osjećaje i potrebe. Ali i vi ste tom prilikom njemu dali do znanja što vi stvarno želite.

Ipak, čovječnost uglavnom na drugoj strani također izazove čovječnost, a čovječnost je ono što ustvari predstavlja međuzavisnost.

Pokušajmo držati na pameti da mi ne gubimo ništa od naše ličnosti, individualnosti, kada tražimo pomoć, onda kad nam je potrebna. Baš suprotno, time pokazujemo da smo dovoljno jaki i dovoljno slobodni da budemo ono što jesmo.